

Bi8120 Aplikovaná buněčná biologie

DIFERENCIACE BUNĚK

RNDr. Jakub Neradil, Ph.D.
Ústav experimentální biologie PřF MU

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Tato prezentace je spolufinancována
Evropským sociálním fondem
a státním rozpočtem České republiky

Program přednášky:

- diferenciační potenciál buněk
- diferenciační dráhy
- růstové faktory
- indukovaná diferenciace

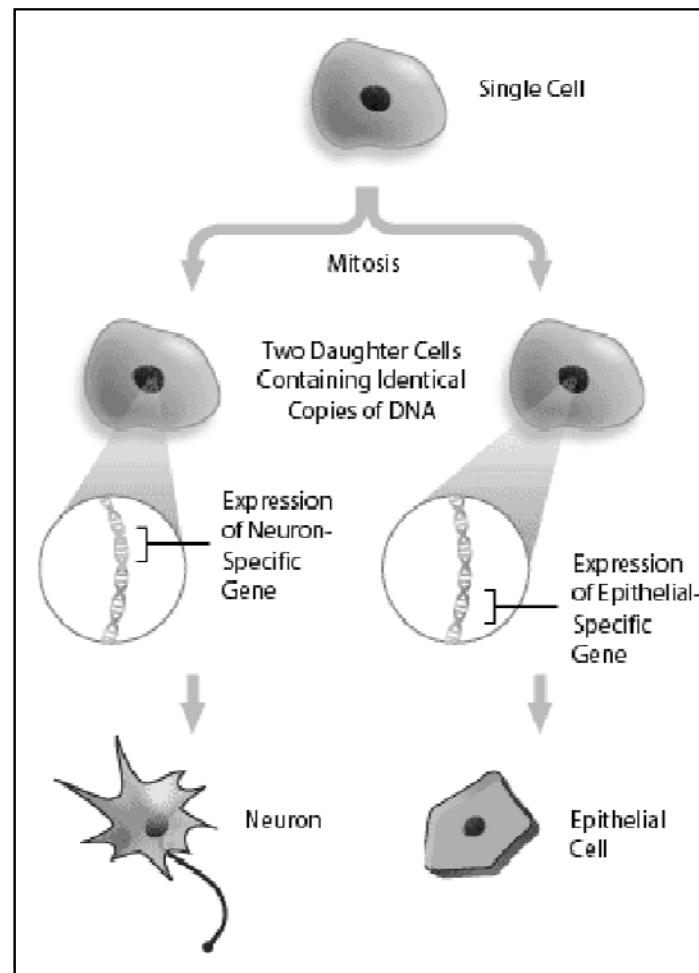
Vývoj mnohobuněčného organismu

- identický genom ve všech buňkách
- kontrola na úrovni genové exprese
 - 1. buněčná proliferace
 - 2. diferenciace buněk
 - 3. buněčné interakce
 - 4. pohyb buněk
 - 5. buněčná smrt

Lidský organismus:

1 zygota → 10^{13} buněk (250 různých typů)

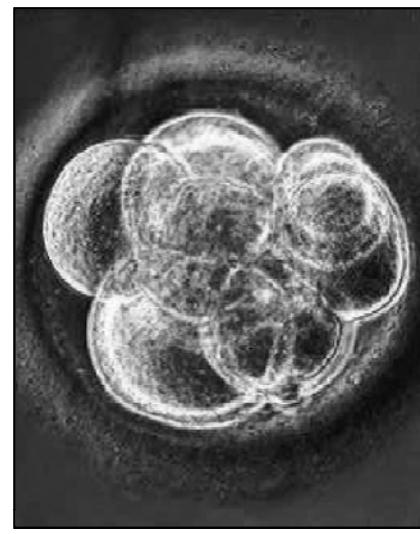
DIFERENCIAČNÍ POTENCIÁL BUNĚK

Bi8120 Aplikovaná buněčná biologie - jaro 2012 - 06 / 28.3.

Časná embryogeneze u savců:

- zygota
- morula (8, resp. 16 buněk = blastomery)
- blastocysta (~ 64 buněk)

Blastocysta:

- trofoektoderm → extraembryonální tkáně (placenta)
- inner cell mass (ICM) → embryo

Gastrulace → 3 zárodečné listy:

- ektoderm (neurální a epidermální buňky)
- mesoderm (svalová a pojivová tkáň)
- endoderm (epitel vnitřních orgánů)

Ektoderm

- CNS
- sítnice a čočky
- lebeční a senzorická ganglia a nervy
- pigmentové buňky
- pojivová tkáň hlavy
- epidermis
- vlasy, ochlupení
- prsní žlázy

Mesoderm

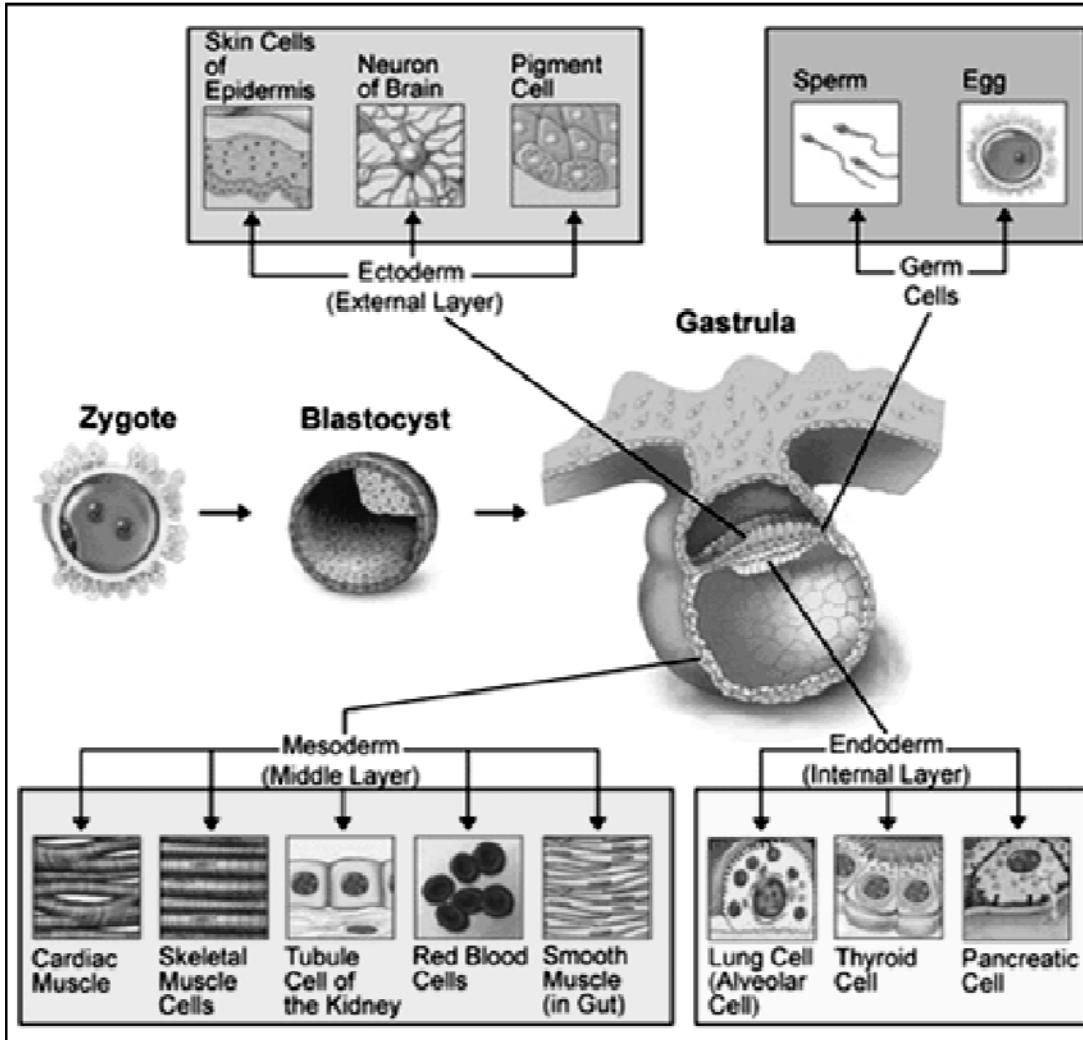
- lebka a kostra
- svalová tkáň (lebka i kosterní svalstvo)
- dermis
- pojivová tkáň
- urogenitální systém
- střevní svalovina
- srdce
- krevní a lymfatické buňky
- slezina

Endoderm

- žaludek
- tračník
- játra
- slinivka
- močový měchýř
- epiteliální výstelka průdušnice, plic, hltanu, štítné žlázy, střev

Totipotence

- nelimitovaný diferenciální potenciál
- schopnost tvořit embryonální i extraembryonální tkáně
- časná stádia rýhování zygoty (1-4 dny)

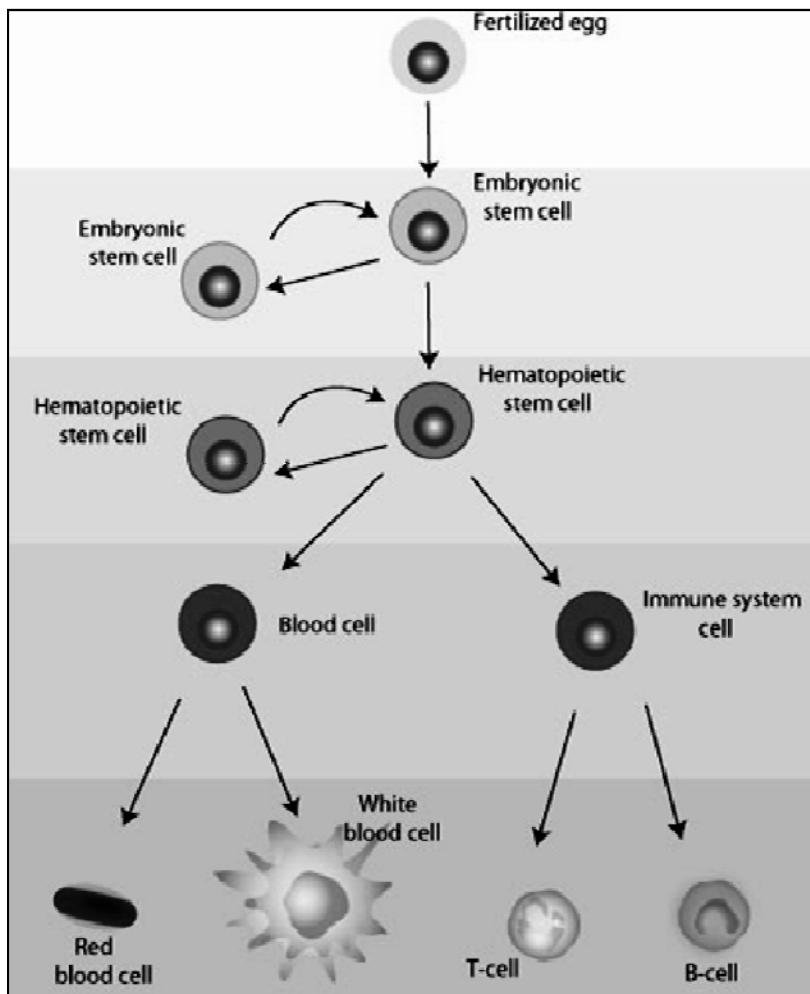
Pluripotence

- schopnost tvořit buňky všech 3 zárodečných listů
- buňky ICM (embryonální kmenové buňky, 5-14dní)

Multipotence

- schopnost tvořit buňky příslušného typu tkáně
- např. hematopoetické kmenové buňky, neuronální kmenové buňky...

totipotentní buňka
(zygota, blastomery)

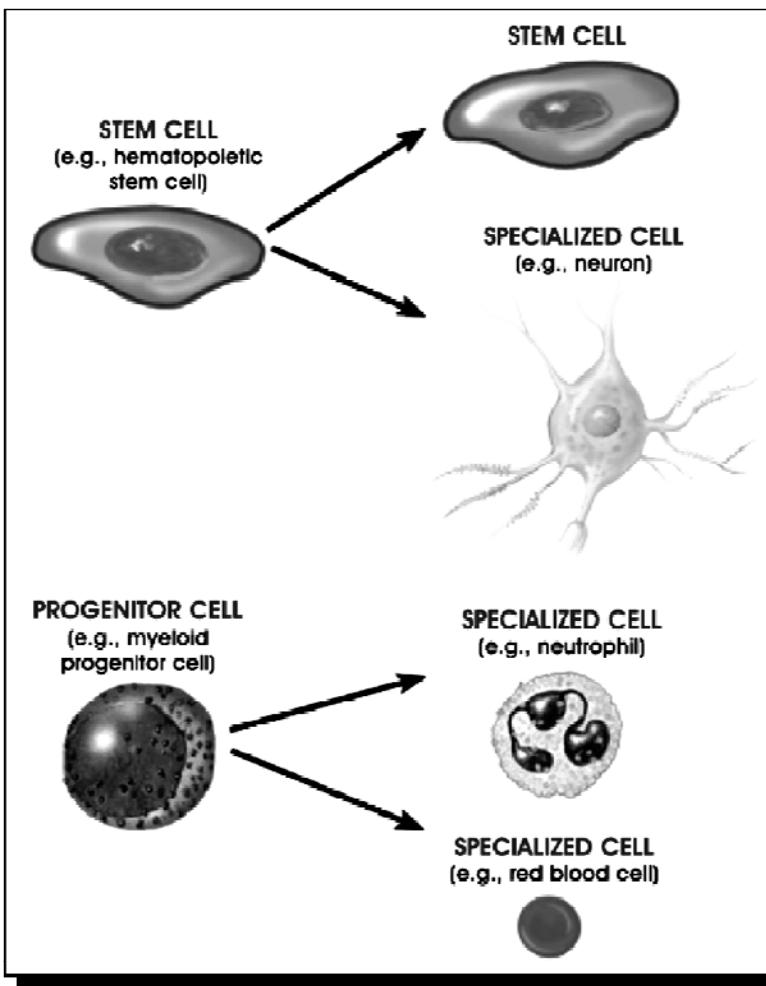
pluripotentní buňky
(embryonální kmenové)

multipotentní buňky
(hematopetické kmenové)

progenitorové buňky

terminálně diferencované
buňky

Rozdíl v diferenciаním
potenciálu kmenových a
progenitorových buněk

Eukaryontní buňka:

- 5000 různých bílkovin (10^9 - 10^{10} molekul)
- každý buněčný typ vytváří asi 100 specifických proteinů
 - housekeeping genes:
exprimovány konstitutivně na relativně nízké úrovni ve všech buňkách organismu
 - housekeeping proteins:
esenciální metabolické enzymy, buněčné komponenty
 - exprese různých genů závisí na typu buňky, fázi buněčného cyklu atd.

Příčiny diferenciace:

- postupné změny v aktivitě genů (programovány v genomu)
- odpověď na molekulární signály vysílané ostatními buňkami
- odpověď na fyzikální kontakt s ostatními buňkami

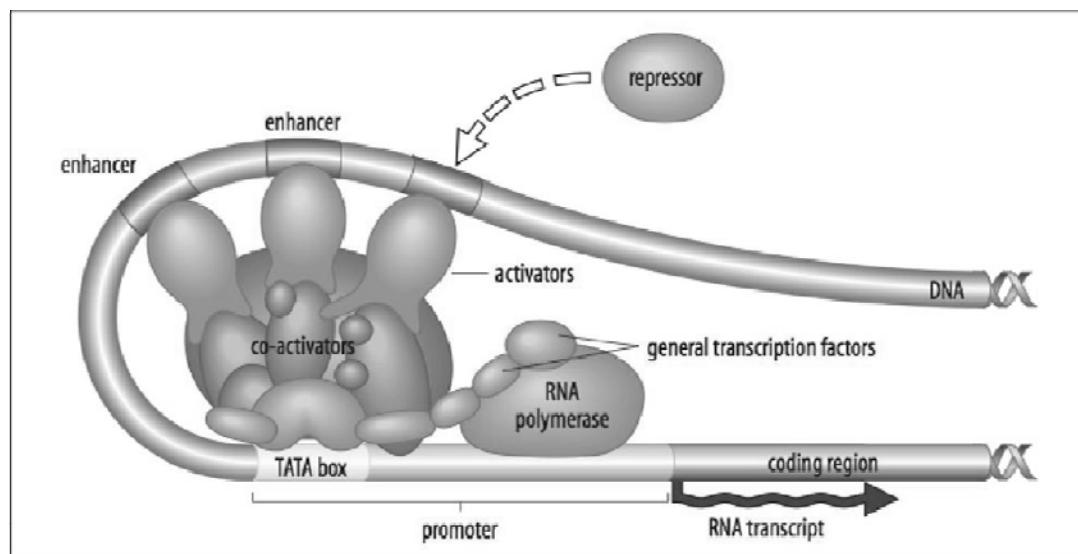
Signály regulující diferenciaci

- Solubilní regulátory
 - Hormony (glukagon, hydrokortison, tyroxin,...)
 - Růstové faktory (TGF-transformující růstový faktor, FGF-fibroblastový růstový faktor, interleukiny, ...)
 - Vitaminy (D, A ...)
 - Ionty (Ca^{2+} , ...)
- Fyzické kontakty mezi buňkami (gap junctions)
- Kontakt buněk s mezibuněčnou matrix (kolagen, laminin, ...)
- Polarita a tvar buněk
- Fyzikální parametry prostředí (teplota, parciální tlak O_2 , ...)

Molekulární mechanismy diferenciace

- nejdůležitějším místem regulace je iniciace transkripce
- vazba regulačních proteinů na specifické sekvence DNA (regulační oblasti)
- relativně malý počet strukturálních motivů

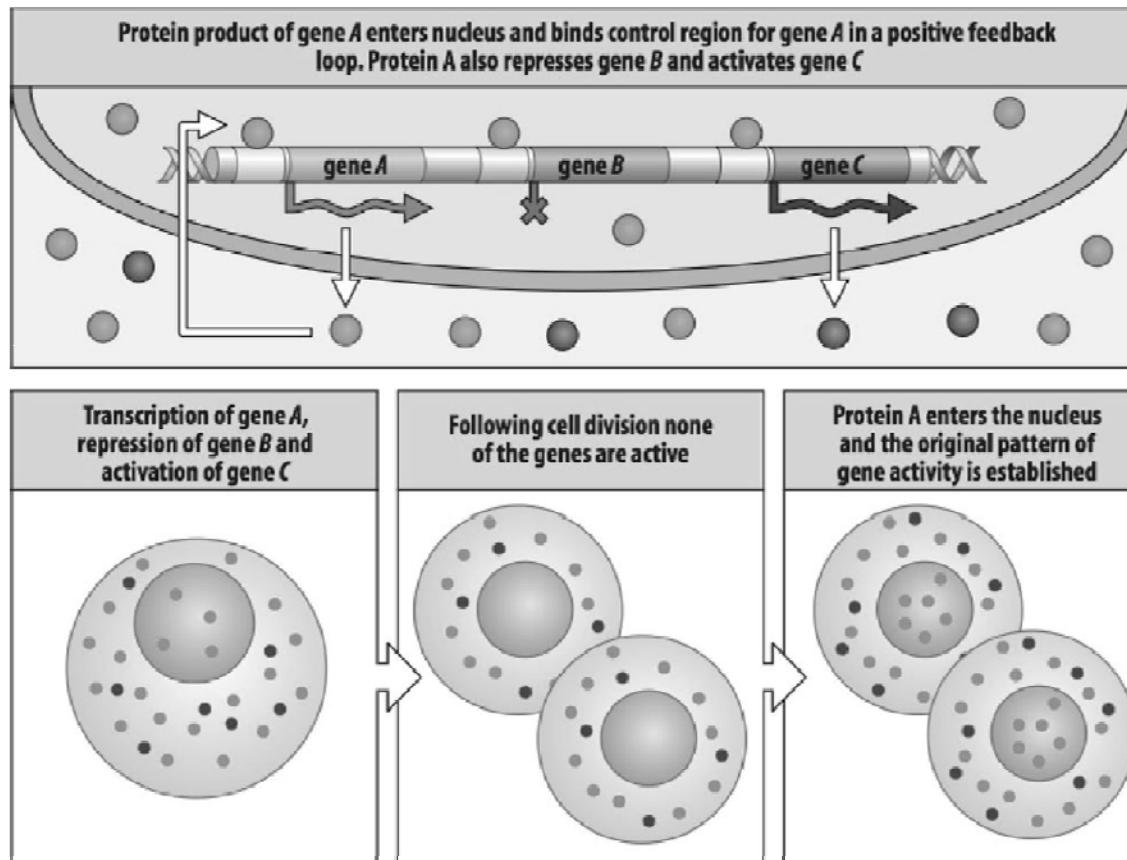

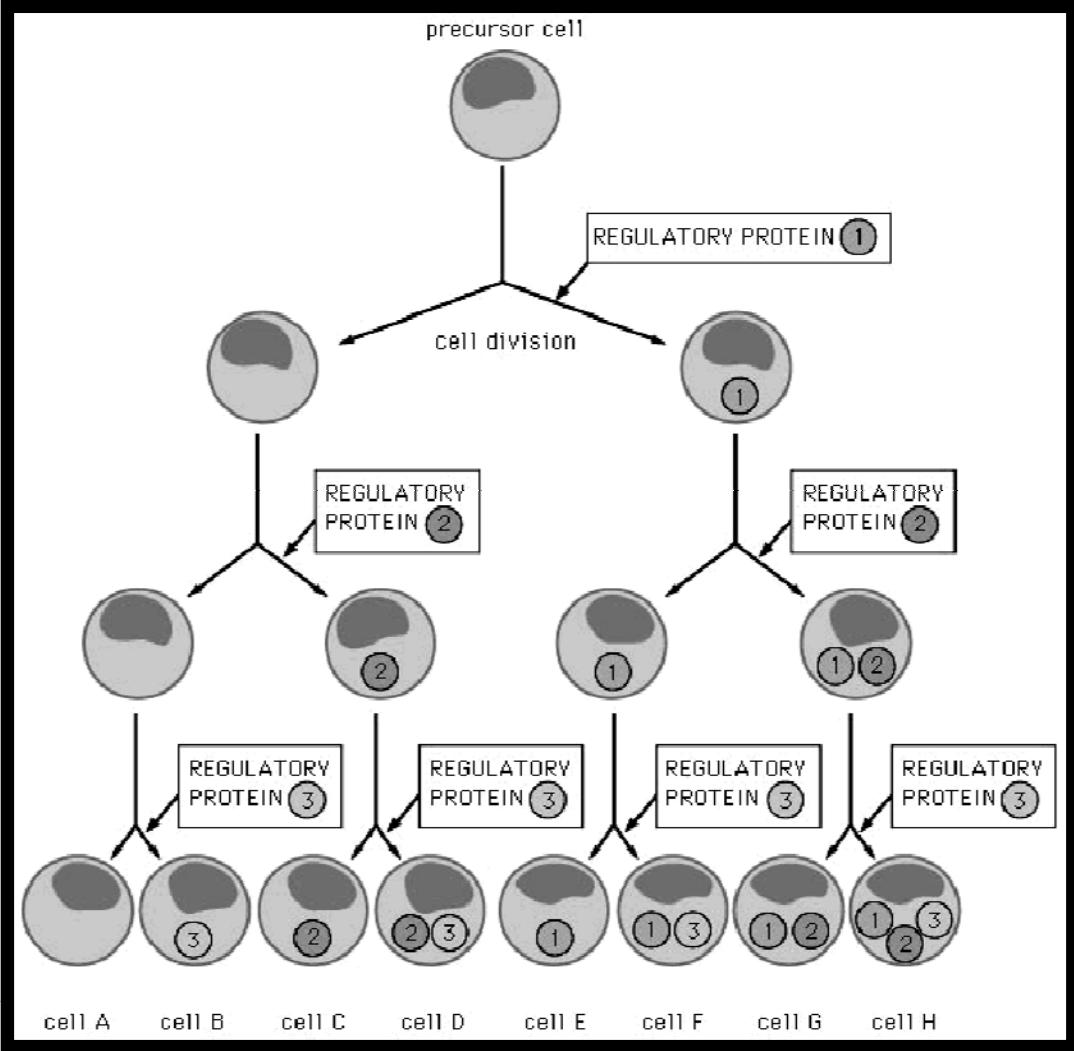
Molekulární mechanismy diferenciace

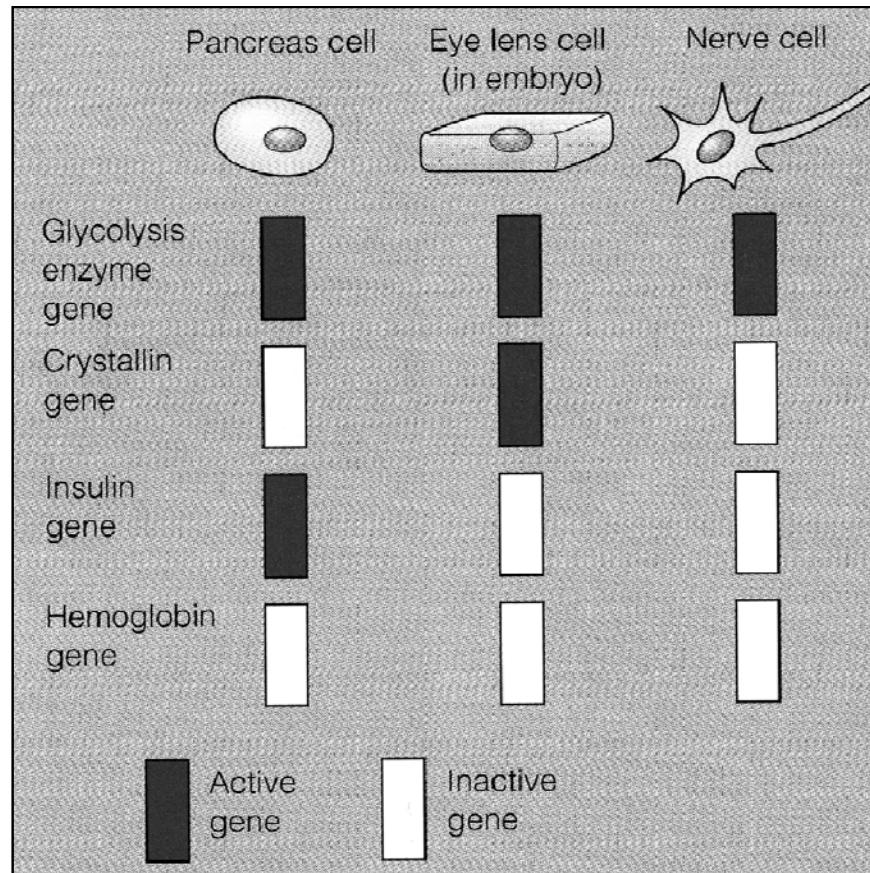
- 2 základní mechanismy účinku regulačních proteinů:
 - a) ovlivnění vazby RNA polymerázy a transkripčních faktorů na promotor
 - b) lokální modifikace struktury chromatinu v oblasti promotoru
- kombinace regulačních proteinů
- u člověka asi 3000 TFs
- ±5 TFs působí společně a reguluje transkripci jednoho genu
- jeden TF reguluje více genů (pozitivně i negativně)
- tkáňová specifita

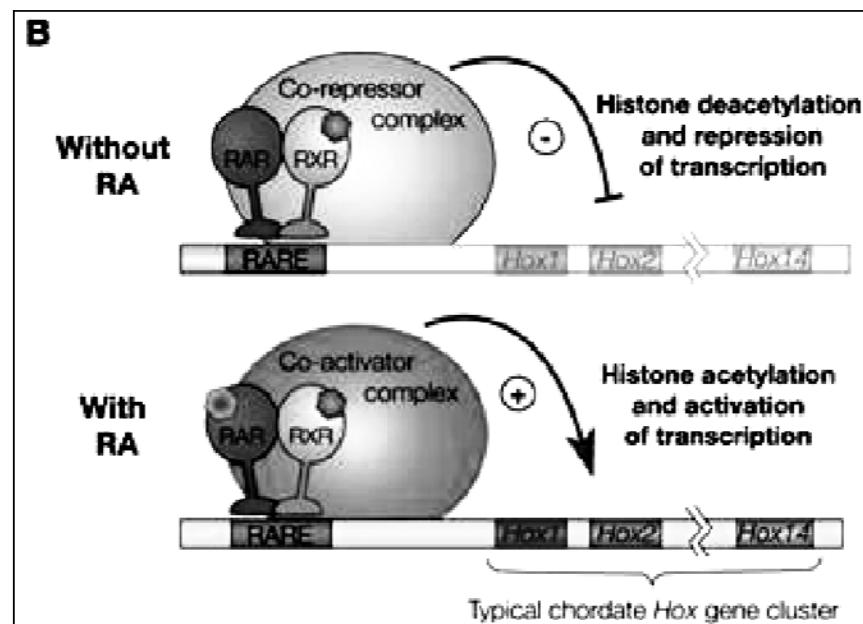
Zachování exprese genů po rozdělení buňky

Kyselina retinová (RA) jako modelový induktor diferenciace (a morfogeneze)

1. vazba na jaderné receptory (RAR, RXR)
2. vazba komplexu na regulační oblast (RARE)
3. acetylace histonů → aktivace transkripce

DIFERENCIAČNÍ DRÁHY

Diferenciace

buňky směřovány do určitého vývojového směru (linie) – tento stav nelze měnit (například buňky erytroidní linie „nepřeskocí“ do linie myeloidní)

Dediferenciace

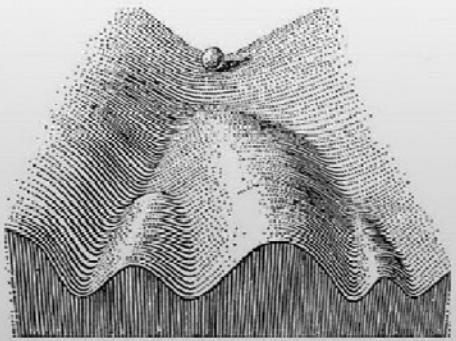
ztráta diferencovaného fenotypu

- je obvyklá *in vitro* (adaptace na kultivační podmínky)
- *in vivo* u nižších živočichů (regenerace obojživelníků)
- experimentálně – příprava iPS cells

Transdiferenciace

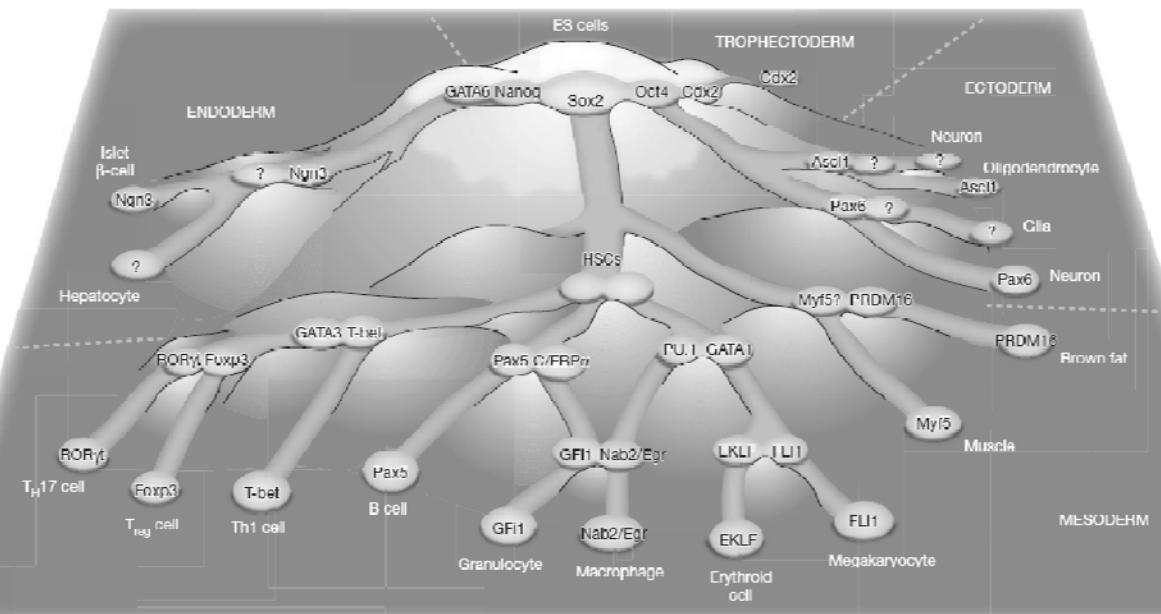
schopnost určitých buněk určité tkáně (včetně SCs nebo progenitorů) diferencovat do buněk typických pro jiné orgány nebo tkáně (např. hematopoetické)

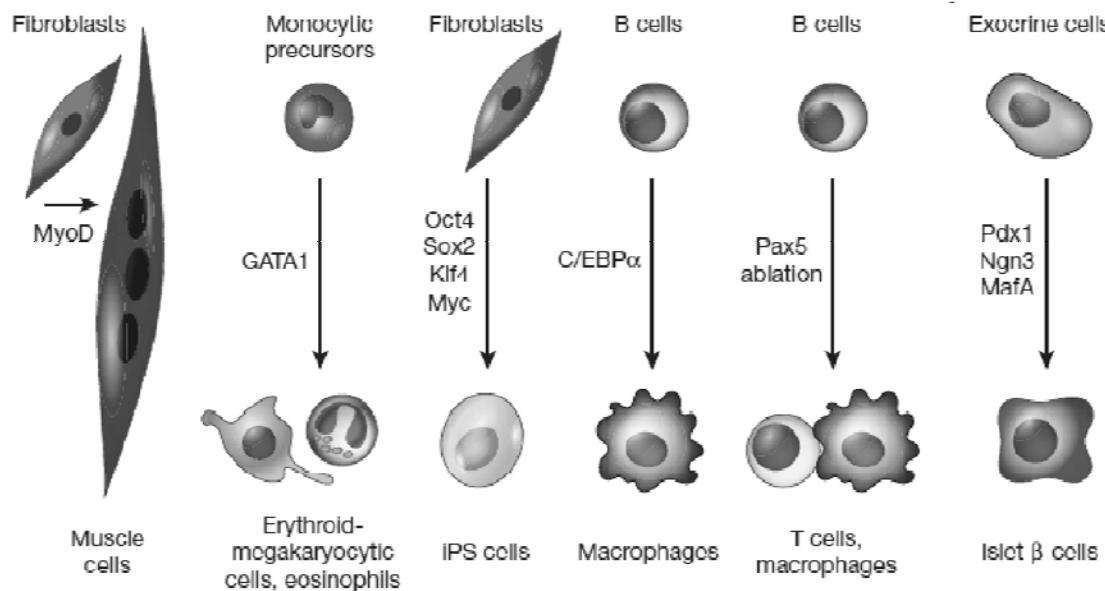

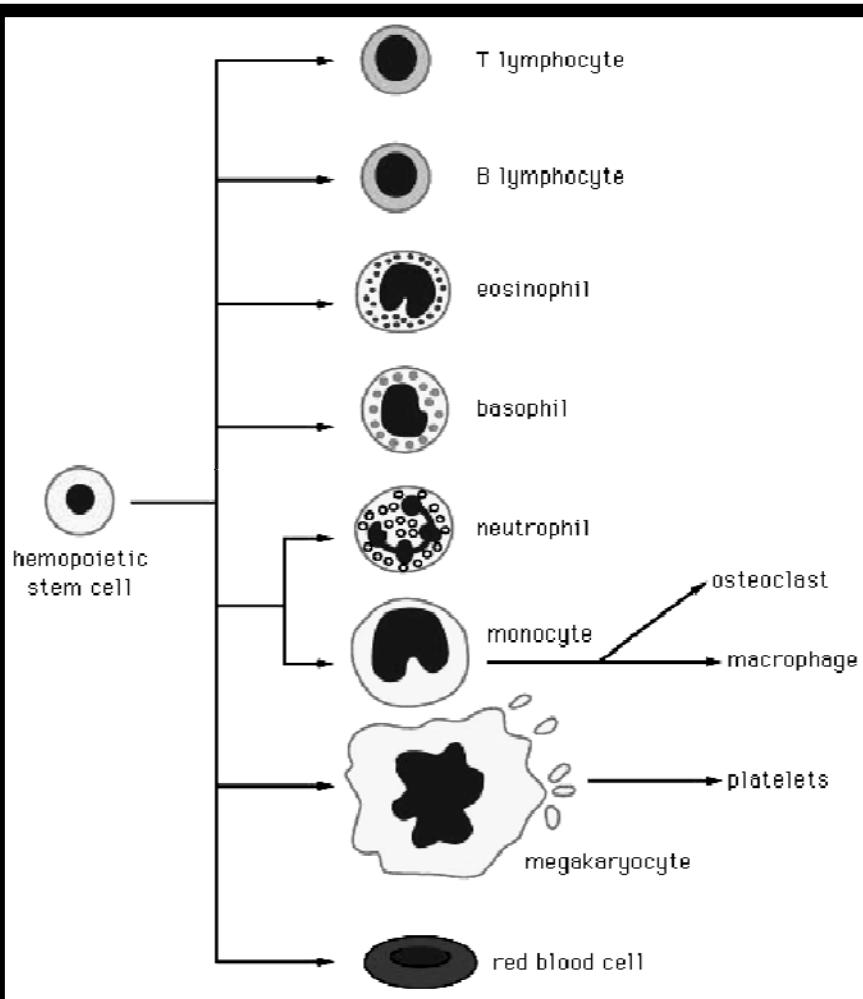
Epigenetic landscape: H.C. Waddington (1957)

Epigenetic landscape: T. Graf & T. Enver (2009)
- role transkripčních faktorů

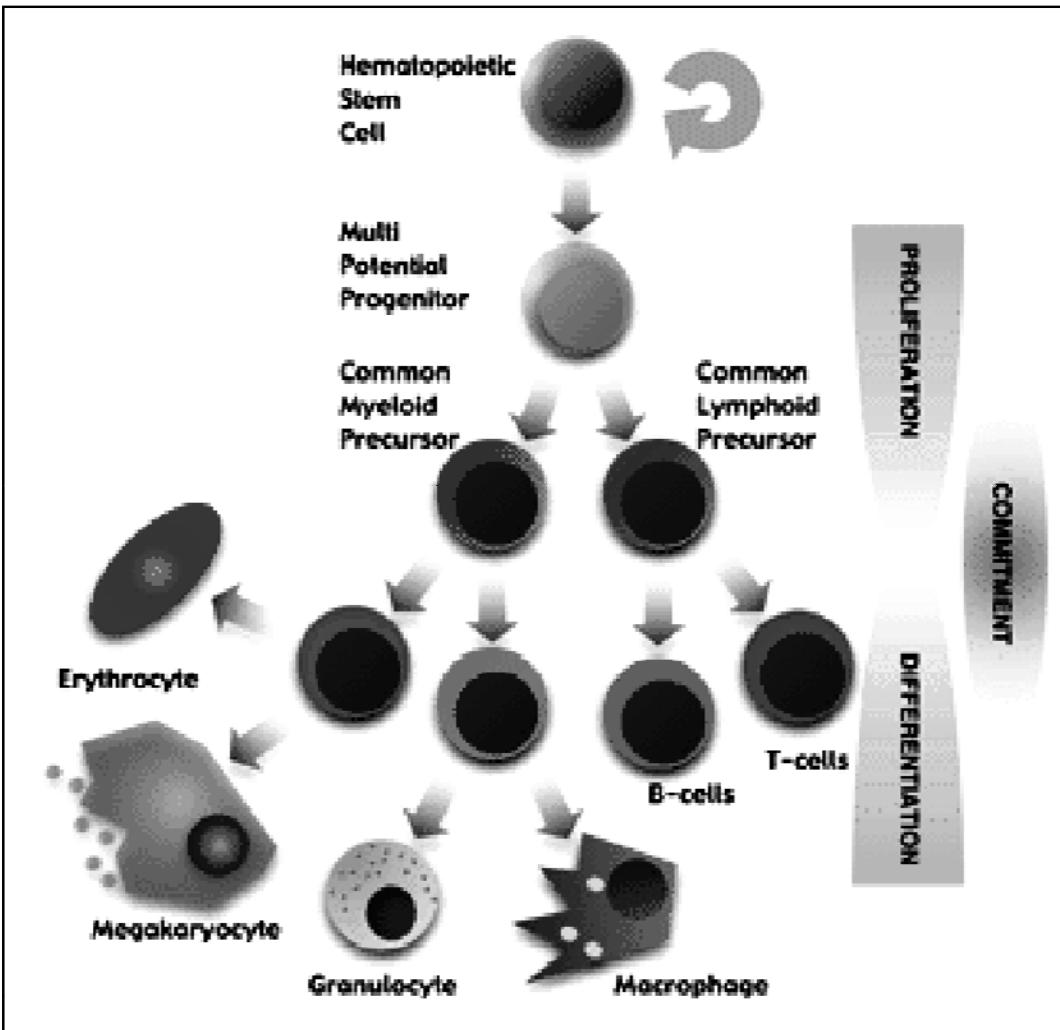

Indukovaná transdiferenciace

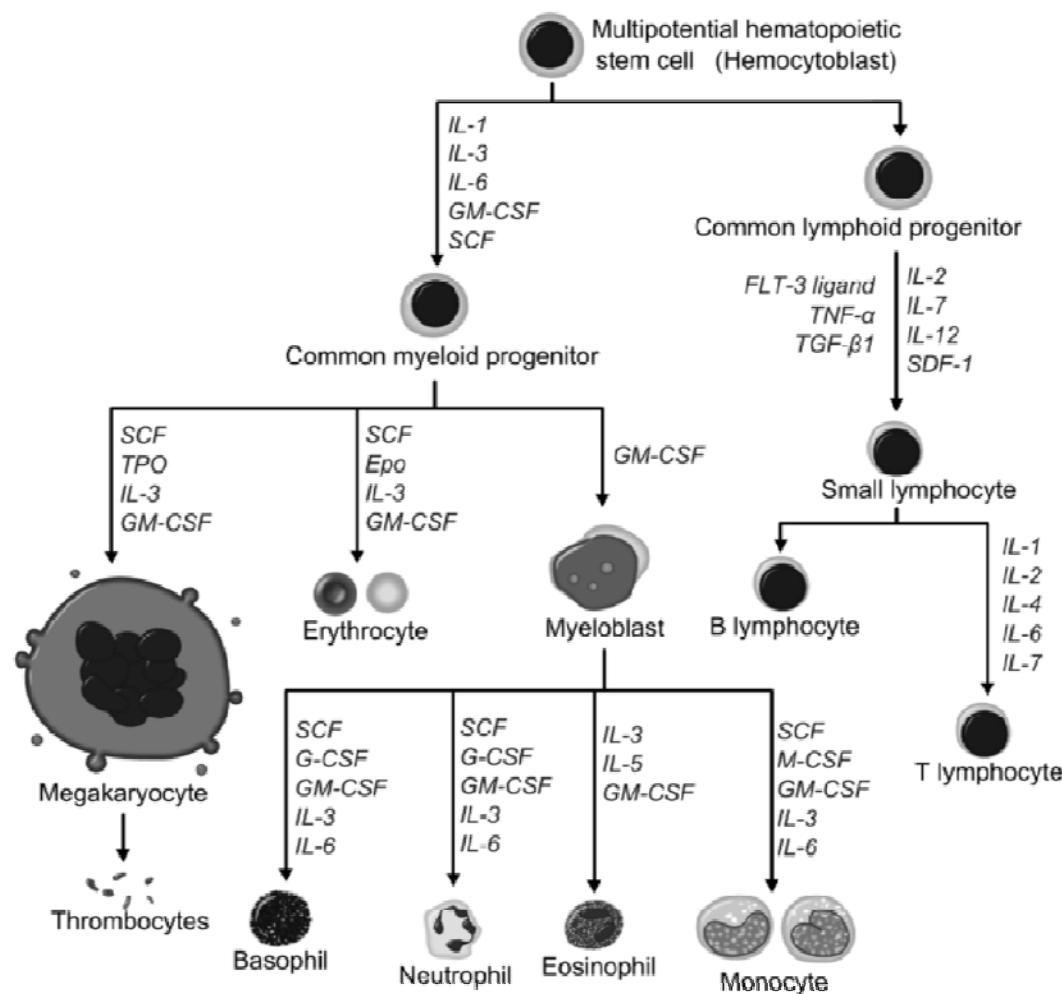

Diferenčační potenciál hematopoetických kmenových buněk

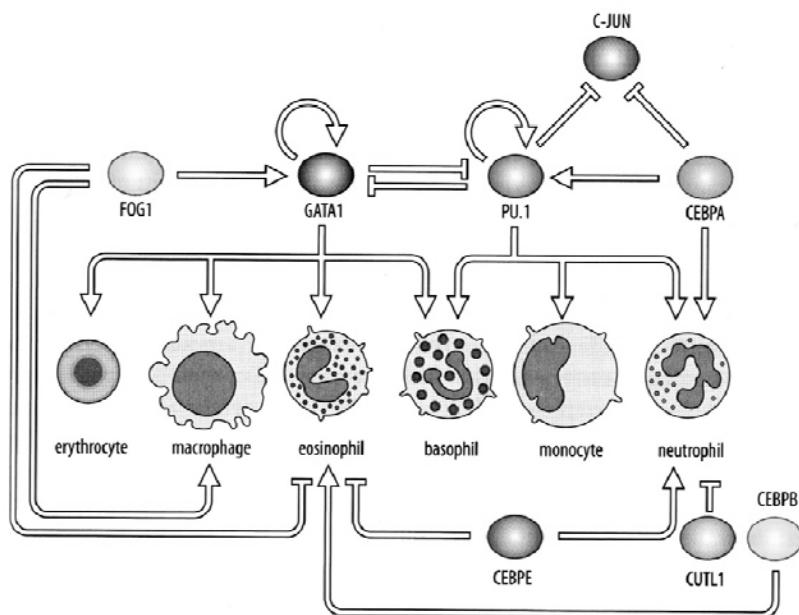

Diferenciace krevních buněk

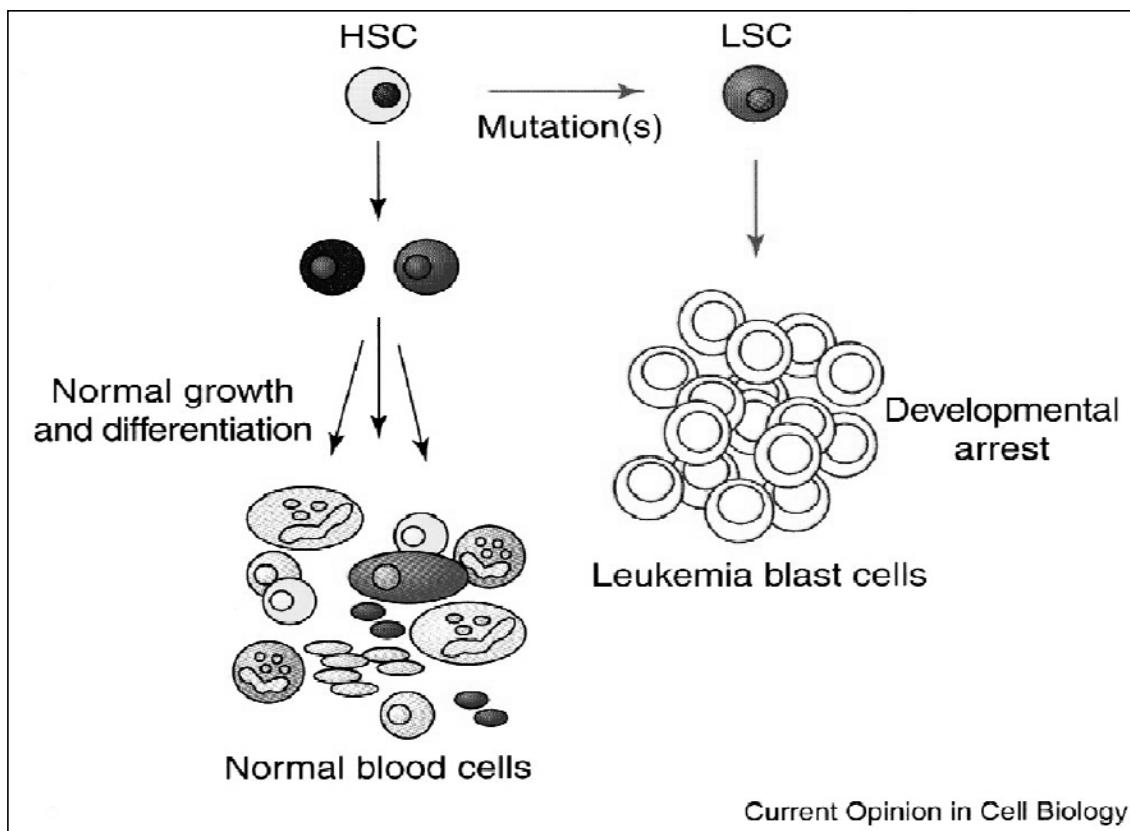
Some hematopoietic growth factors and their target cells

Type of growth factor	Responding hematopoietic cells
Erythropoietin (EPO)	Erythroid progenitors
Granulocyte colony-stimulating factor (G-CSF)	Granulocytes, neutrophils
Granulocyte-macrophage colony-stimulating factor (GM-CSF)	Granulocytes, macrophages
Interleukin-3	Multipotent precursor cells
Stem cell factor (SCF)	Stem cells
Macrophage colony-stimulating factor (M-CSF)	Macrophages, granulocytes

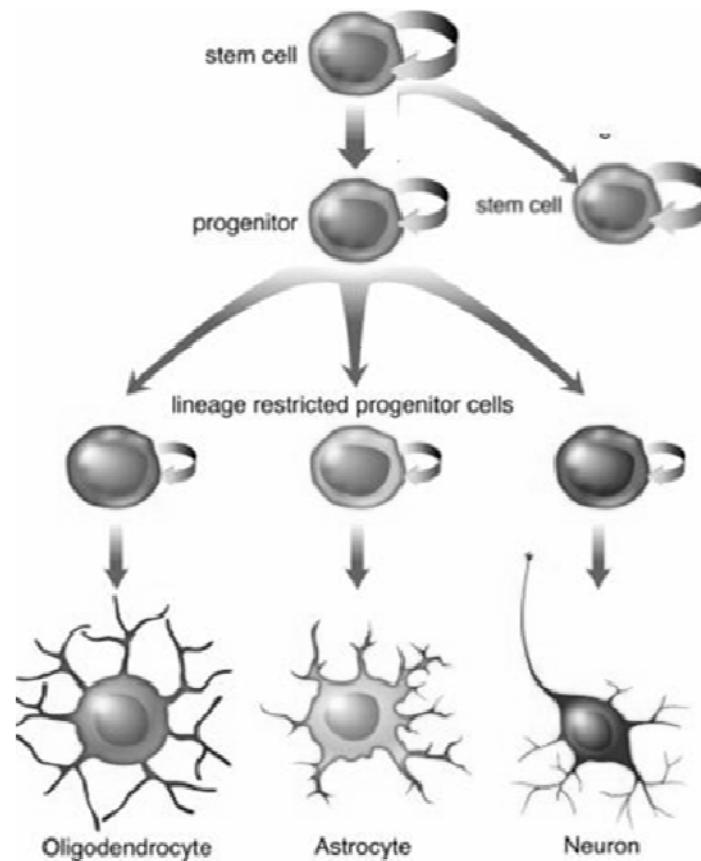

Vliv TFs na diferenciaci
krevních buněk

Porucha diferenciace krevních buněk

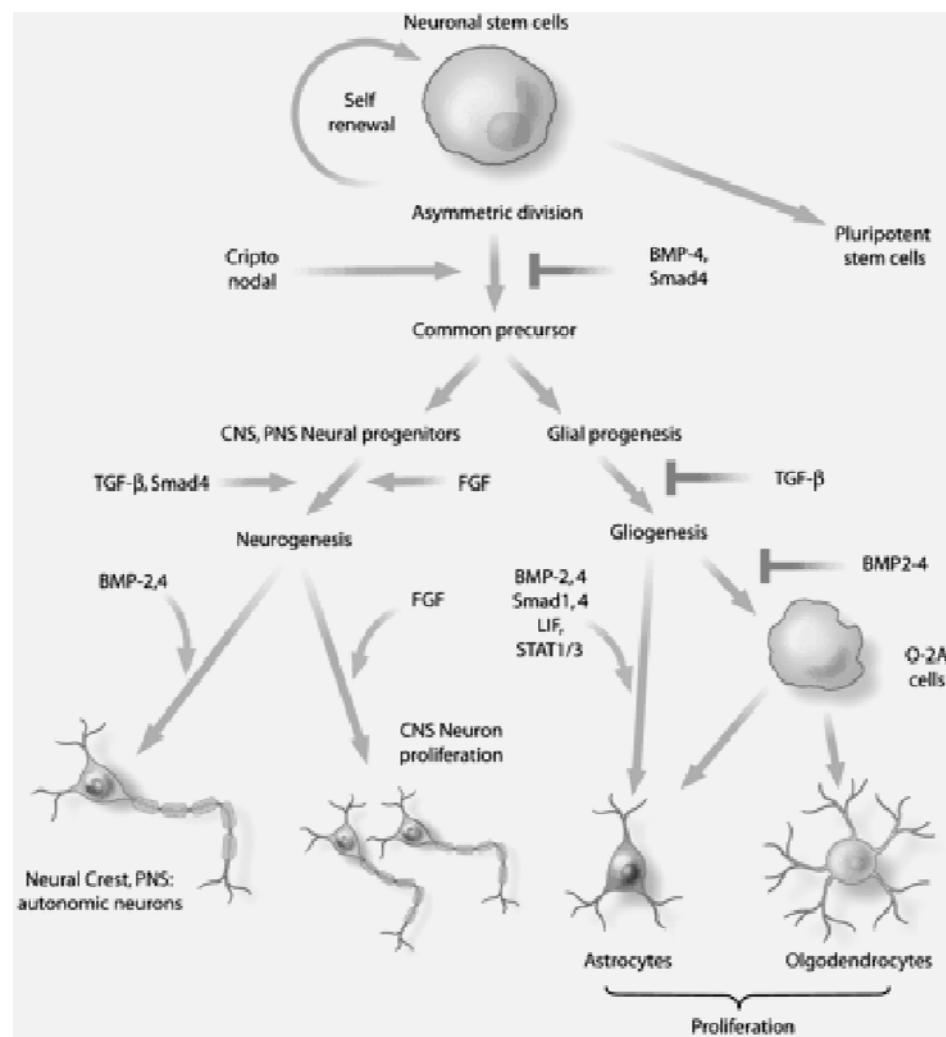
Průběh neuronální diferenciace

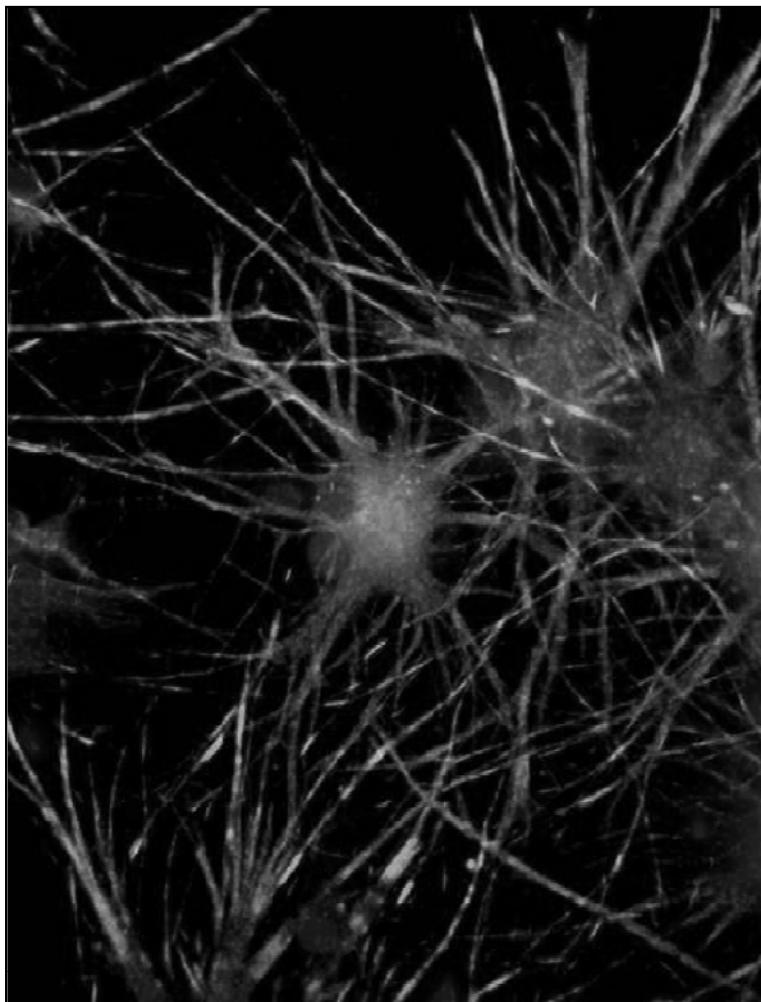

Regulace neuronální diferenciace

TGF- β superfamily

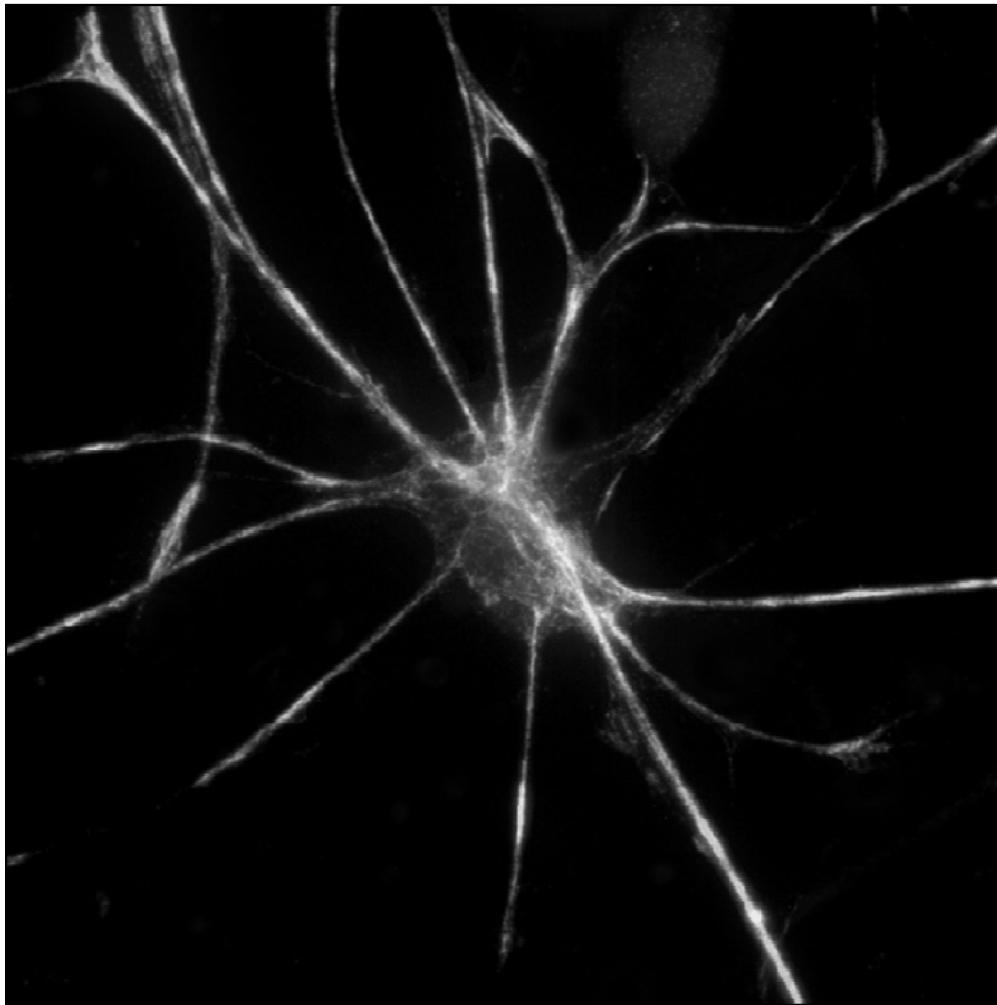
- TGF- β (1-3)
- BMPs
- nodal
- activin

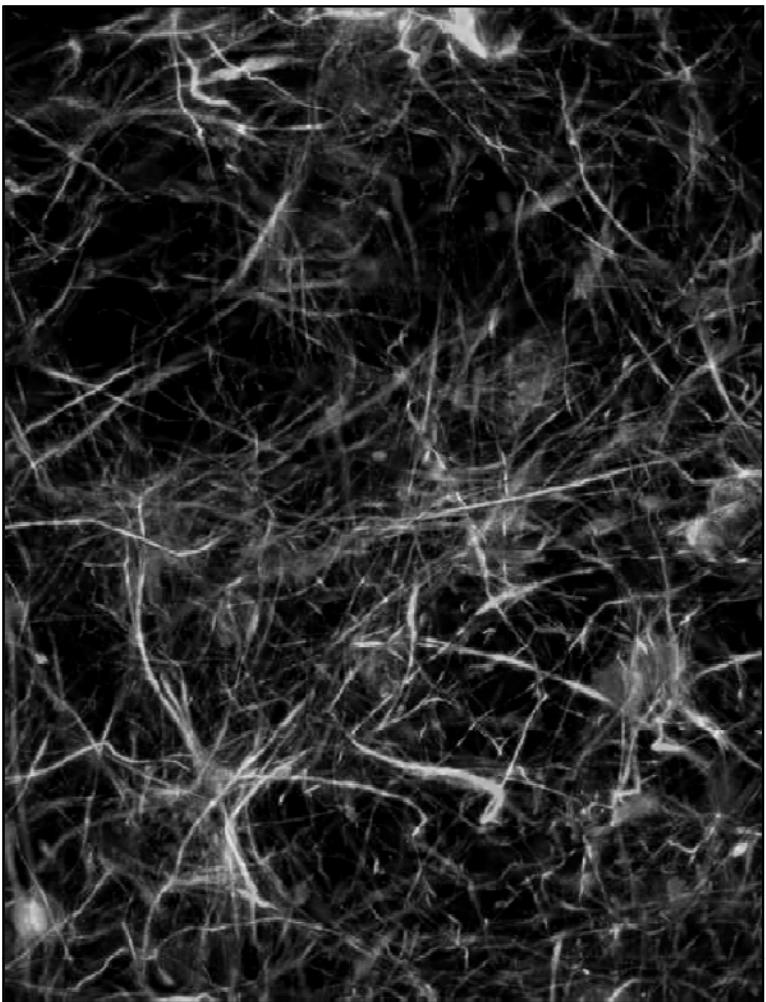
Neuronální diferenciace Kmenová buňka:

- nestin
- GFAP
- DNA

Neuronální
diferenciace
Progenitorová
buňka:

- β -tubulin III
- GFAP
- DNA

Neuronální diferenciace

Neurony:

- β -tubulin III
- DNA

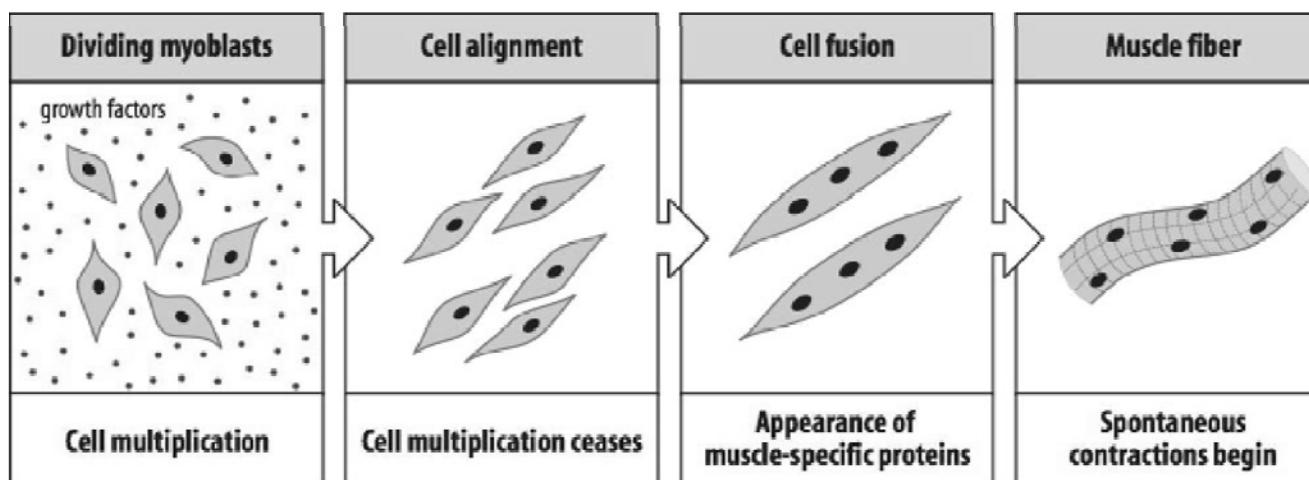
Glové buňky:

- GFAP
- DNA

Diferenciace příčně pruhované svaloviny

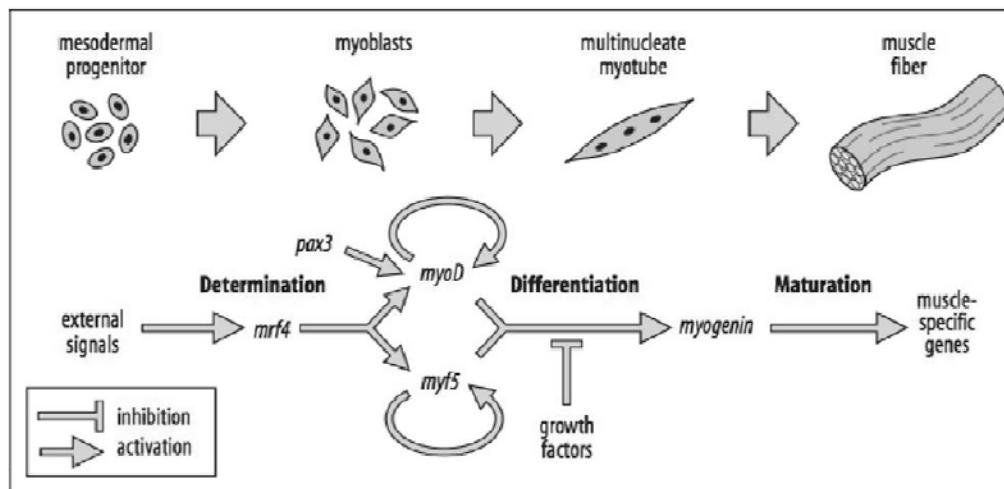
diferenciaci doprovází

- zástava buněčného cyklu
- změna morfologie
- fúze v syncytia

Diferenciace příčně pruhované svaloviny

- svalové prekurzory exprimují *mrf4*, *myf5* a *myoD*
- *in vitro*: po odstanění růstových faktorů se spustí diferenciace
- exprese svalově specifických proteinů:
myogenin, svalový aktin, myosinII, tropomyosin ...

RŮSTOVÉ FAKTORY

Bi8120 Aplikovaná buněčná biologie - jaro 2012 - 06 / 28.3.

Růstové faktory (Growth Factors)

- vazba na příslušný membránový receptor
- aktivace specifické intracelulární signální dráhy
- stimulace přežívání a růstu buněk (metabolismus, zvyšování objemu, antiapoptotické)
- některé fungují i jako mitogeny (např. PDGF), resp. induktory diferenciace
- např. cytokiny, hormony (insulin), ... růstové faktory

Cytokiny

- molekuly ovlivňující buněčnou proliferaci (interleukiny, G-CSF, GM-CSF...)

EGF (Epidermal Growth Factor)

- specifická vazba na EGFR (Epidermal Growth Factor Receptor) → aktivace RTK kaskády

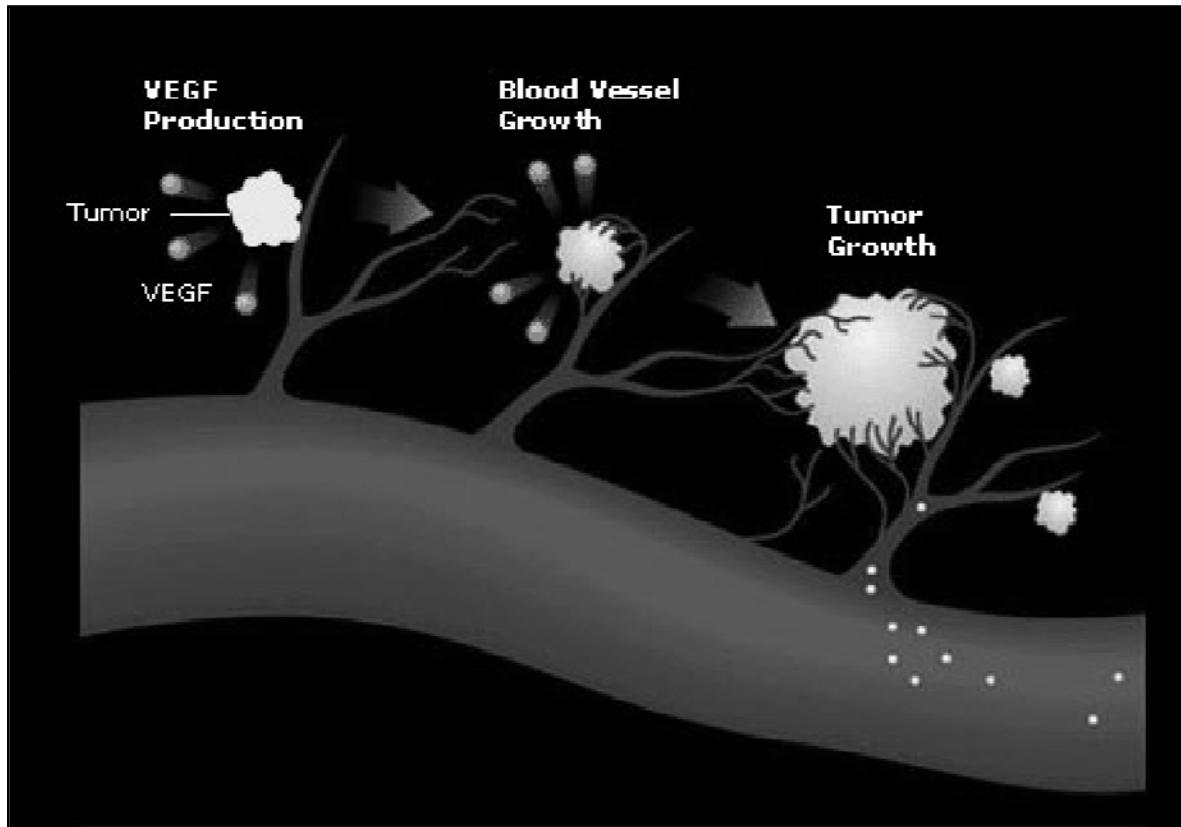
FGF Family (Fibroblast Growth Factor)

- 22 molekul
- FGF2 = bFGF (basic fibroblast growth factor)
- receptory FGFR1-4

VEGF (Vascular Endothelial Growth Factor)

- stimulace vaskulárních endotelií → angiogeneze
- v případě hypoxie - exprese HIF ->VEGF

TGF (Transforming Growth Factor)

- up-regulace u některých typů nádorů
- schopnost indukovat nádorovou transformaci v podmírkách *in vitro* (krysí fibroblasty ledvin)
- TGF- α (makrofágy, mozkové buňky, keratinocyty): vývoj epitelu - příbuznost s EGF, vazba na EGFR
- TGF- β - isoformy β 1, β 2, β 3: diferenciace buněk, vývoj embrya, regulace imunitního systému, apoptóza

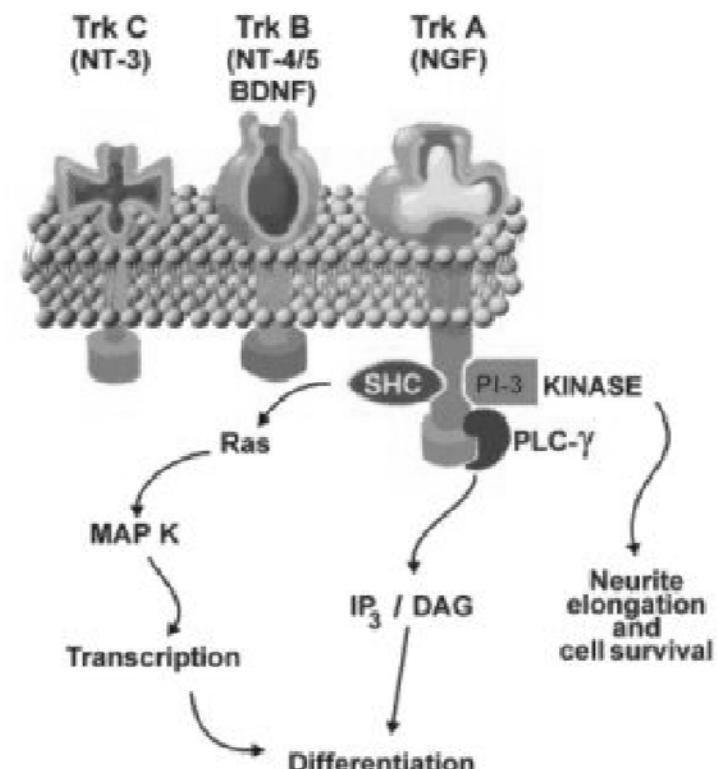

Neurotrofiny (Neurotrophins)

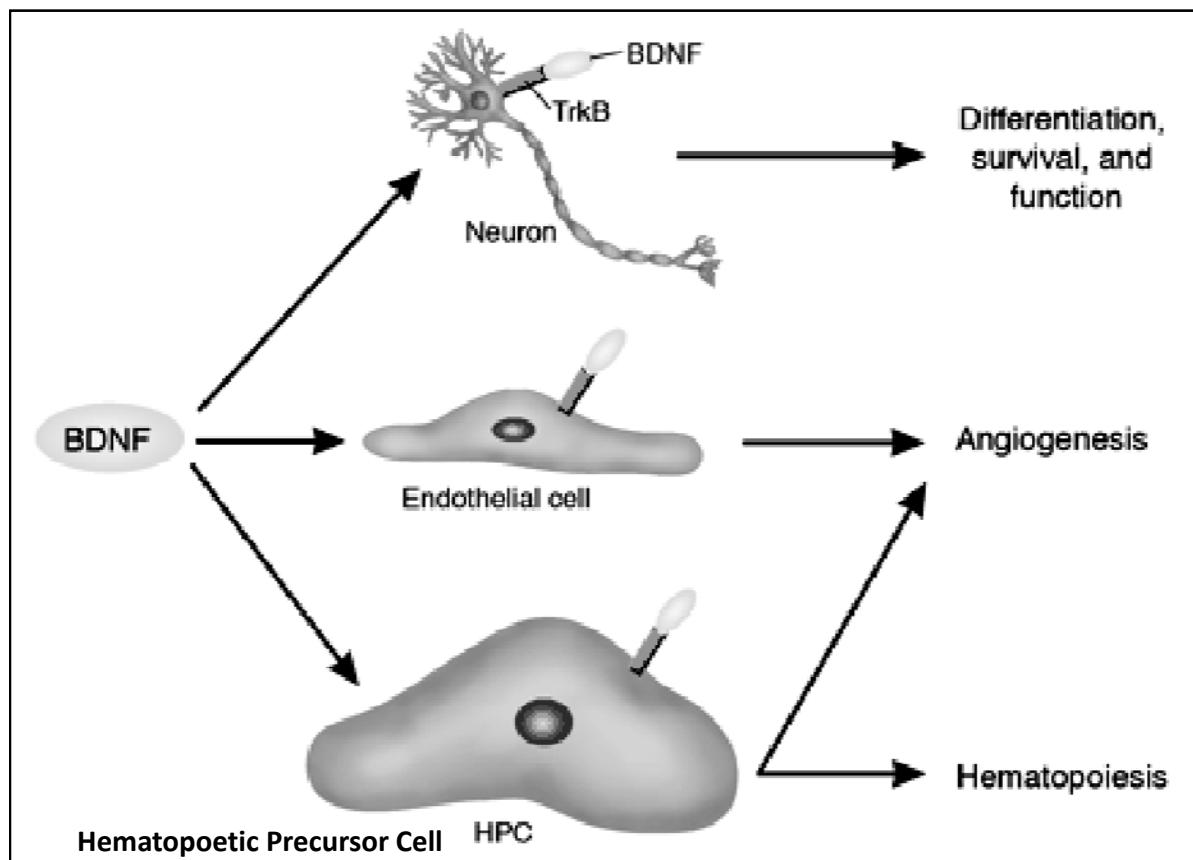
- produkovány cílovou tkání → přežívání neuronů, neuronální diferenciace
- receptory:

p75, Trk receptory (A,B,C)

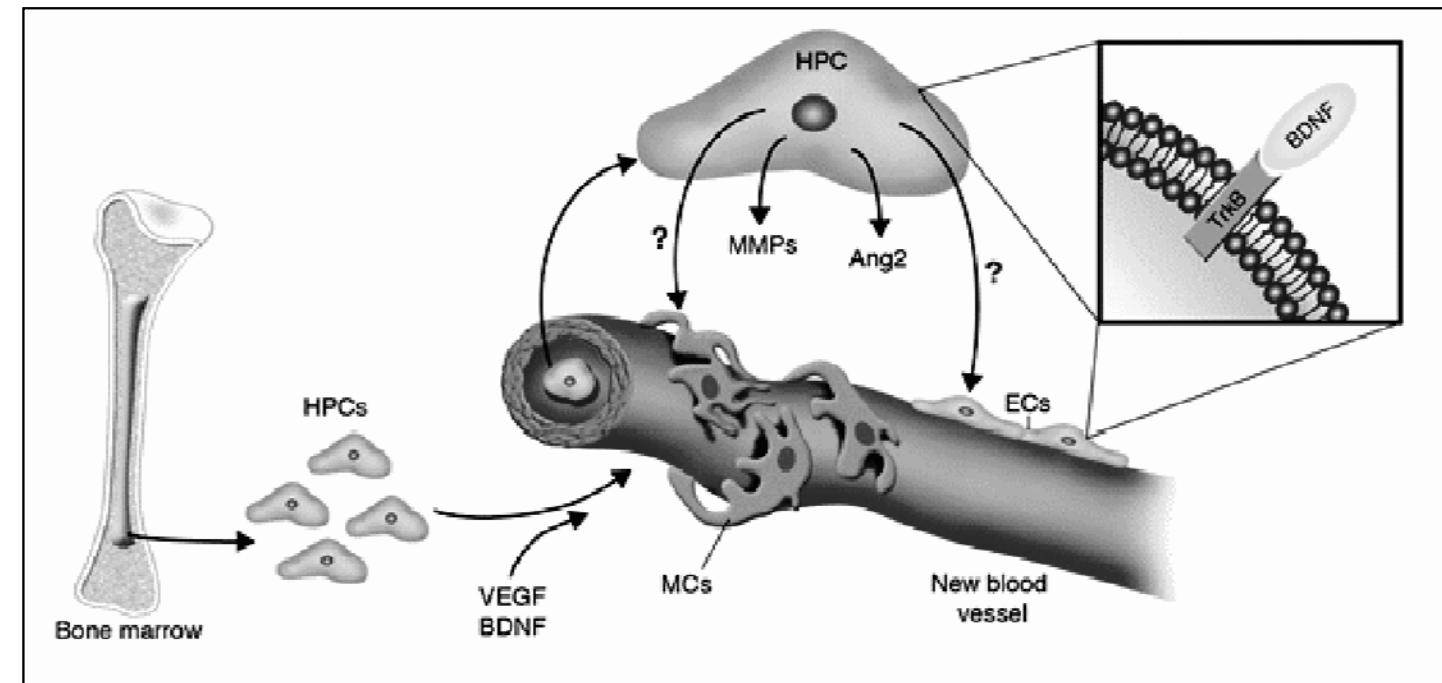
- NGF (nerve growth factor)
- BDNF (brain-derived neurotrophic factor)
- NT-3 (neurotrophin-3)
- NT-4 (neurotrophin-4)

Pleiotropní efekt BDNF

BDNF-indukovaná neovaskularizace

HPCs - hematopoietic precursor cells, MCs - mural cell, ECs - endothelial cells

EPO (Erythropoietin)

- produkce v ledvinách
- stimulace tvorby erytrocytů
- rekombinantní EPO

TPO (Thrombopoietin)

- produkce ve slezině a v ledvinách
- stimulace tvorby megakaryocytů, krevních destiček

G-CSF (Granulocyte Colony Stimulating Factor)

- stimulace tvorby granulocytů/neutrofilů

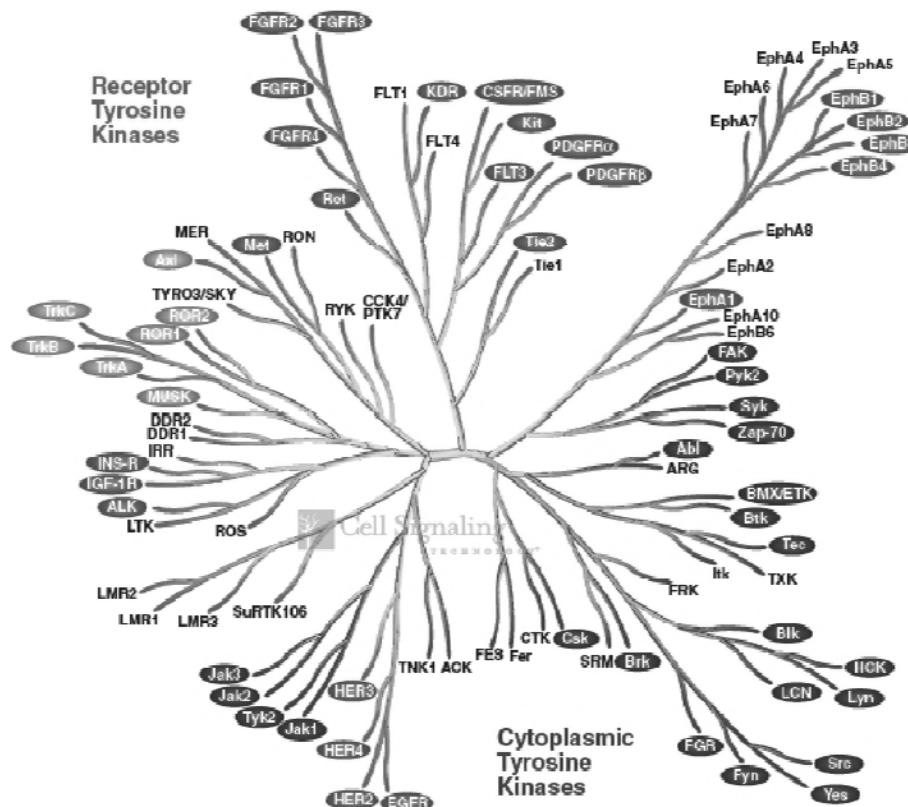
GM-CSF (Granulocyte Macrophage Colony Stimulating Factor)

RECEPTOROVÉ TYROZIN-KINÁZY

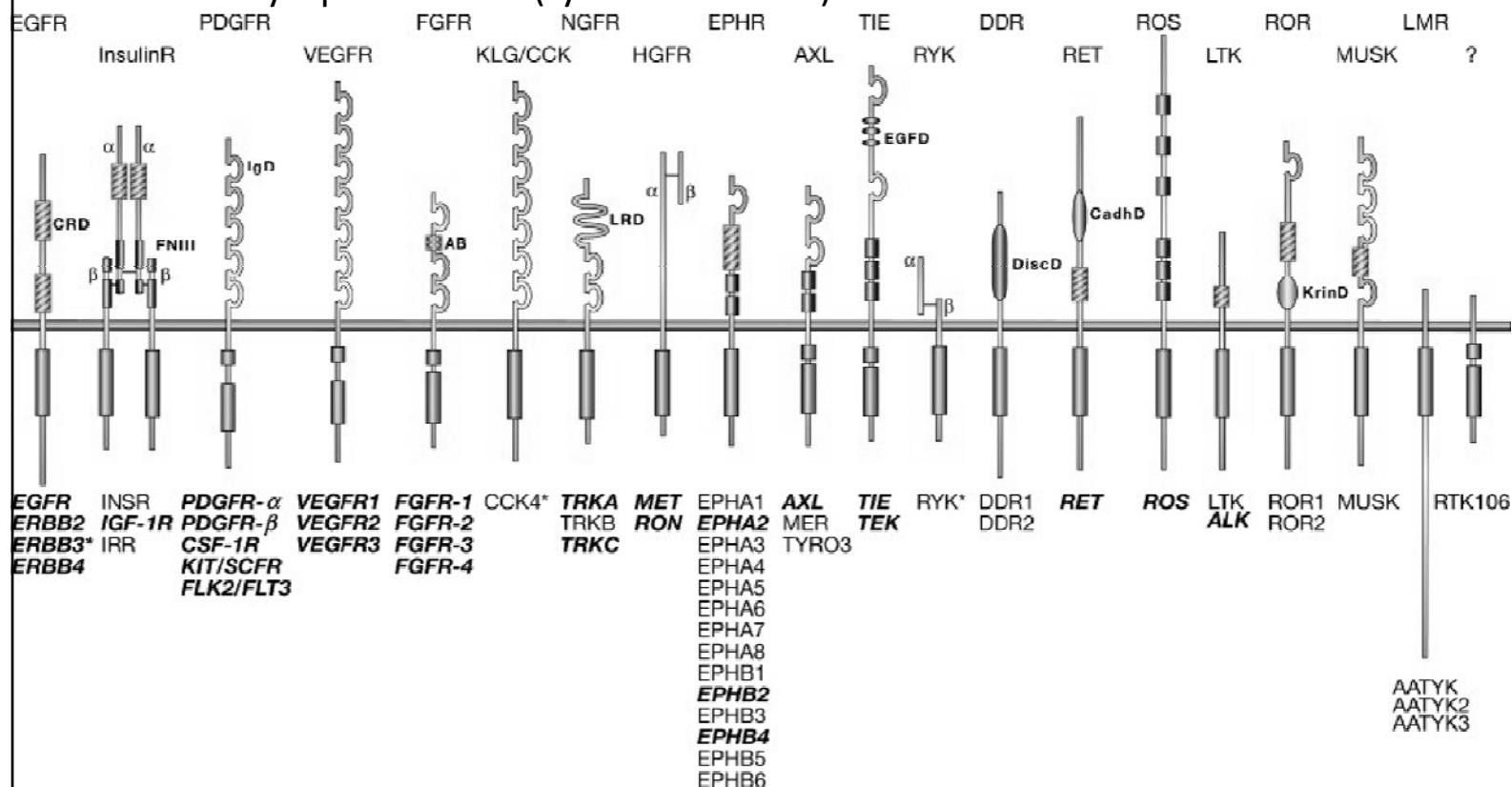
funkce: regulace proliferace, diferenciace, metabolismu, aj.

genom: 59 genů → 20 receptorových rodin (+alternativní sestřih)

DOMÉNY :

- extracelulární (receptorová)
- transmembránová
- cytoplasmatická (tyrozin kinázová)

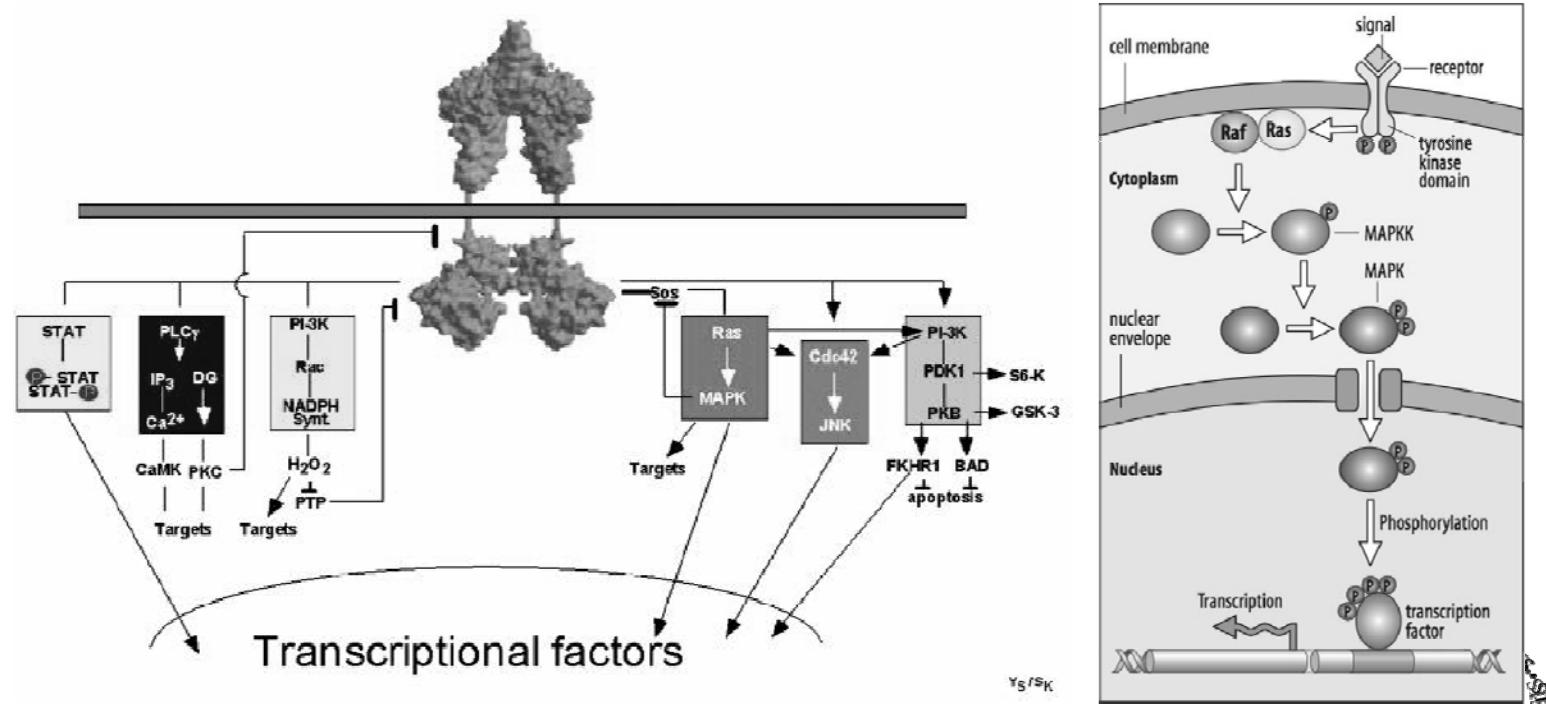

AKTIVACE:

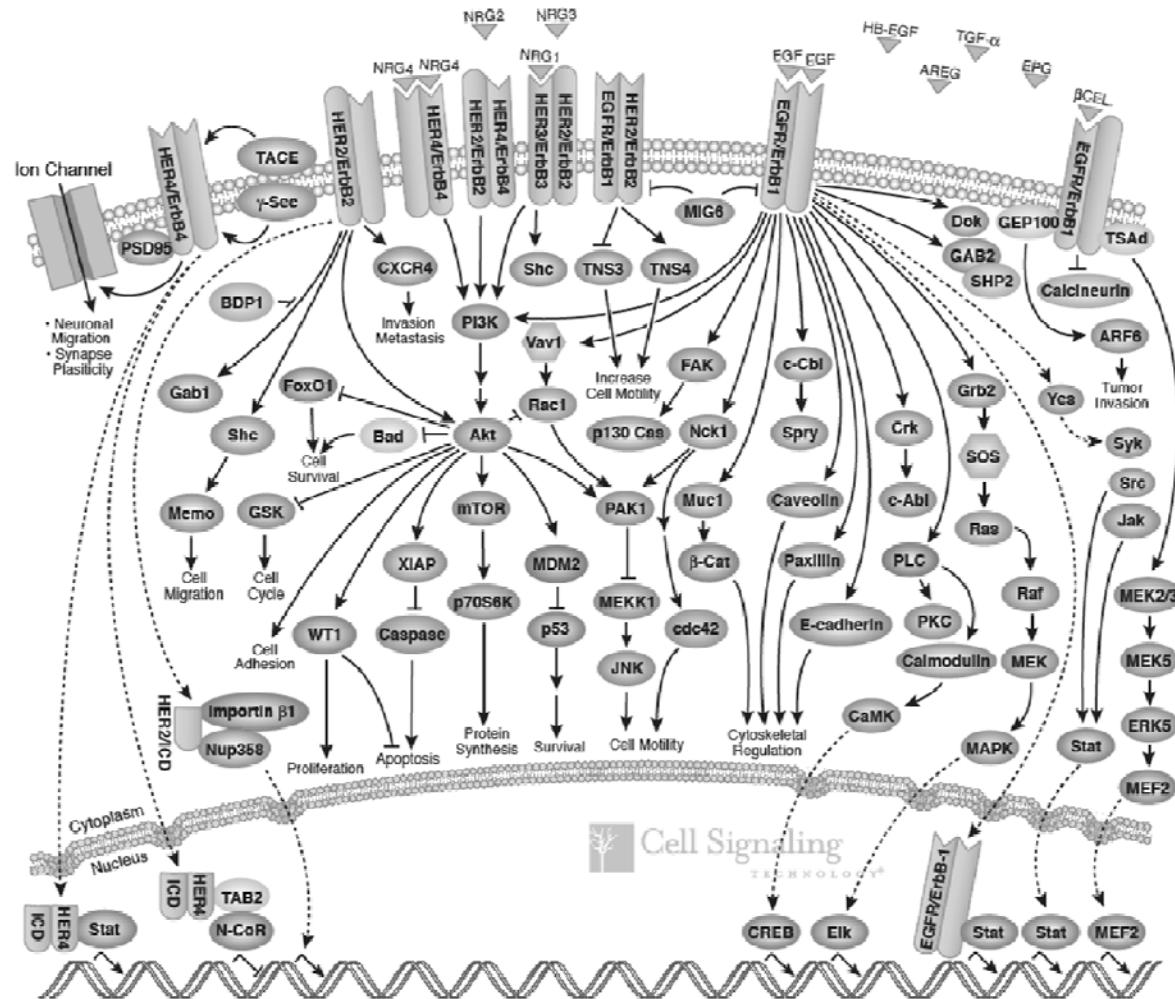
dimerizace vlivem růstových faktorů → cross-fosforylace

a) → konformační změna – stimulace katalytické aktivity

b) → tvorba vazebných míst pro domény adaptorových proteinů (Grb-2)

ErbB/HER Signaling Network

Bi8120 Aplikovaná buněčná biologie - jaro 2012 - 06 / 28.3.

INDUKOVANÁ DIFERENCIACE

Indukovaná diferenciace

- induktory diferenciace (růstové faktory, vitamíny, inhibitory kináz, změny v kultivaci, syntetické látky...)
- indukce příslušné differenciаční dráhy
- inhibice signálních drah pro „self-renewal“

Příklady induktorů diferenciace *in vitro*:

- kyselina all-*trans* retinová (ATRA)
- $1\alpha,25$ -dihydroxycholekalciferol ($1,25(\text{OH})_2\text{-D}_3$)
- phorbol myristylacetát (PMA)
- trichostatin
- dimethylsulfoxid (DMSO)
- SU5402 (inhibitor FGFR1)...

Kyselina all-*trans* retinová (ATRA) jako induktor diferenciace

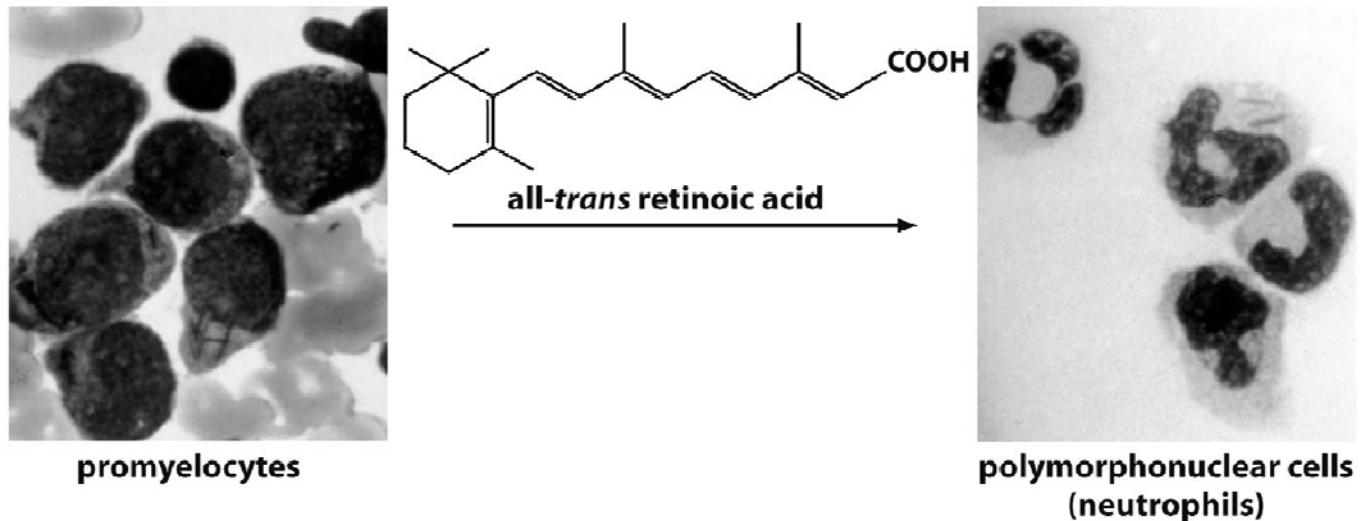
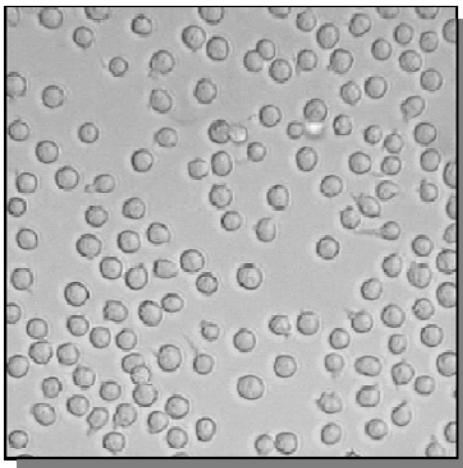

Figure 16-6a *The Biology of Cancer* (© Garland Science 2007)

Linie HL-60:

- lidská myeloidní leukémie
- spontánní diferenciace:
asi 10 % buněk populace

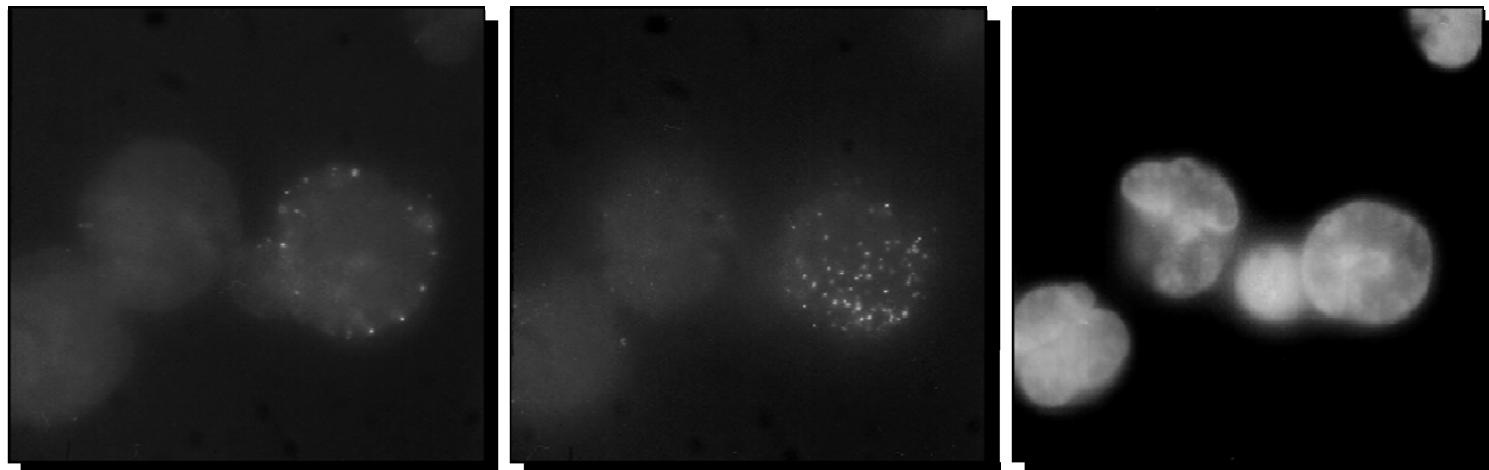
- induktory granulocytární diferenciace:
kyselina *all-trans* retinová (*atRA*)
dimethylsulfoxid (DMSO)
- induktory monocyto/makrofágové diferenciace:
phorbolmyristyl acetát (PMA)
1,25-dihydroxyvitamin D₃

Diferenciace linie HL-60 do stádia granulocytů:

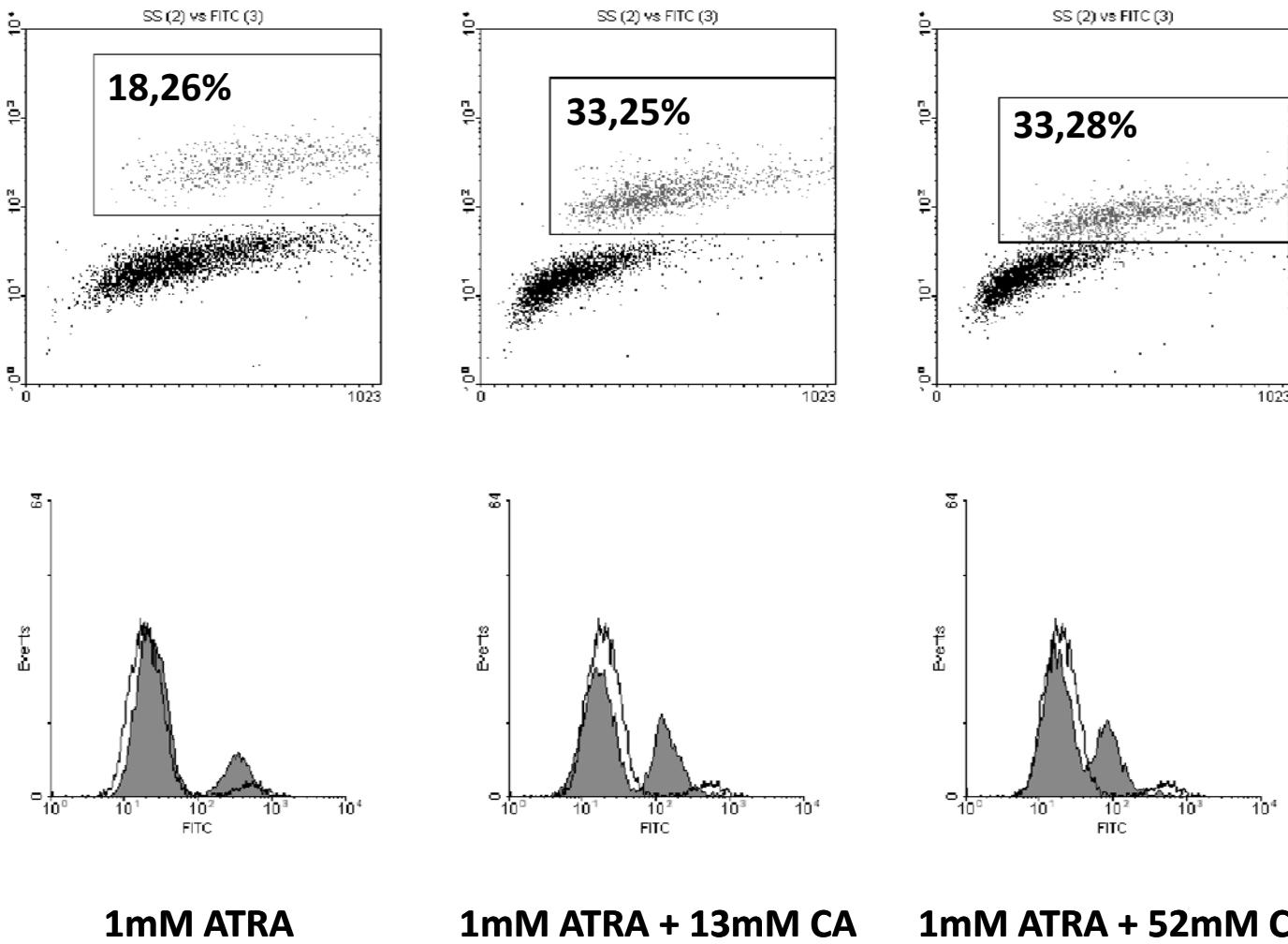
Induktor: 1mM kyselina *all-trans* retinová

Marker: CD-66b (CD-67)

Detekce: anti-CD66b, SwAM-FITC

Granulocytární diferenciace HL-60: flow cytometrie / CD66b

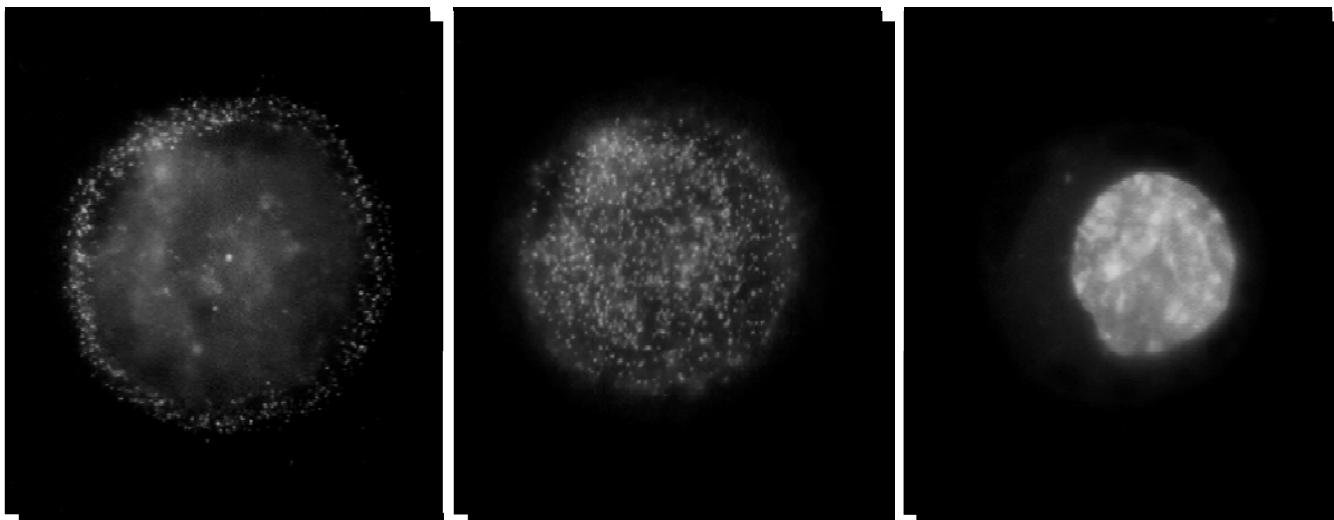

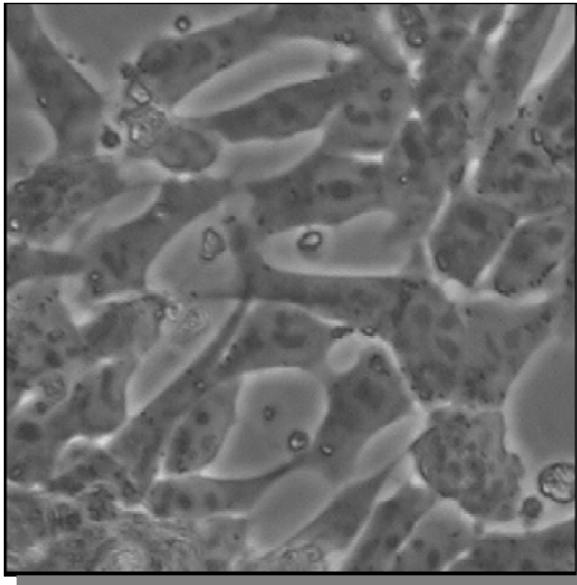
Diferenciace linie HL-60 do stádia makrofágů:

Induktor: 1,6 nM phorbolmyristyl acetát (PMA)

Marker: CD-14

Detekce: anti-CD14, SwAM-FITC

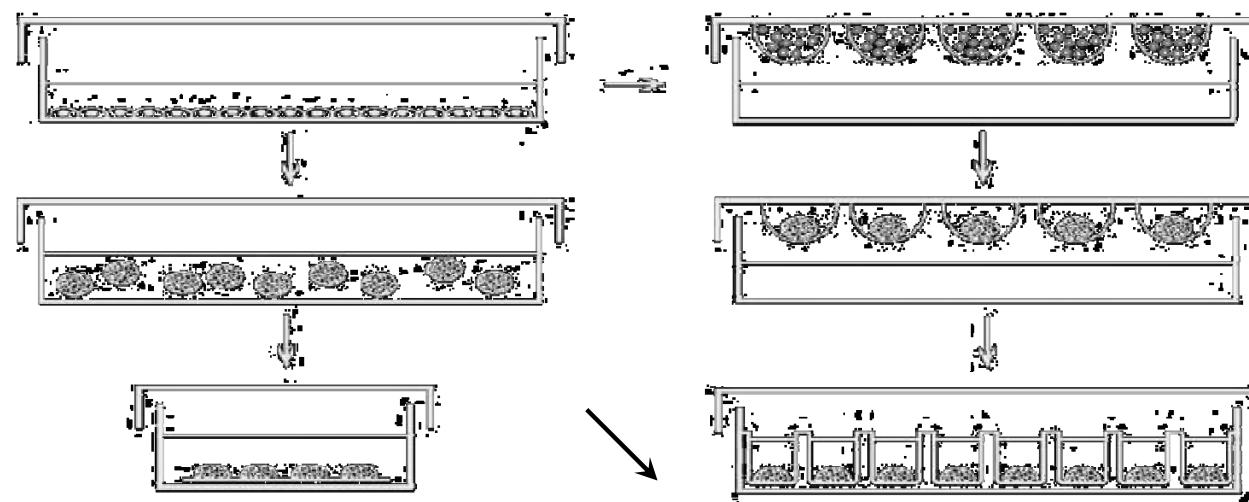

Linie P19:

- myší embryonální karcinom
- 7denní embryo do testes
- „embryoid bodies“ (EB)

- induktory mesodermální diferenciace:
kyselina *all-trans* retinová (*atRA*)
dimethylsulfoxid (DMSO)
- induktor neuronální diferenciace:
kyselina *all-trans* retinová (*atRA*)

Schéma diferenciace buněk P19

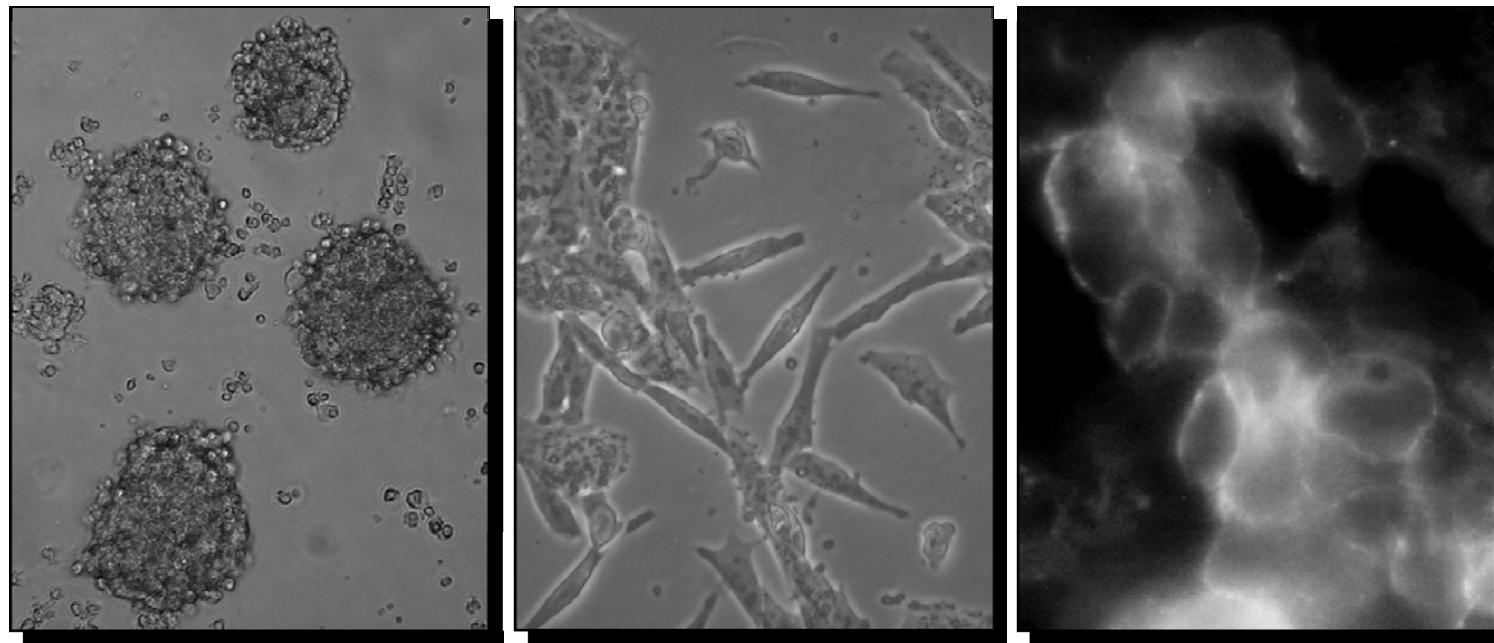

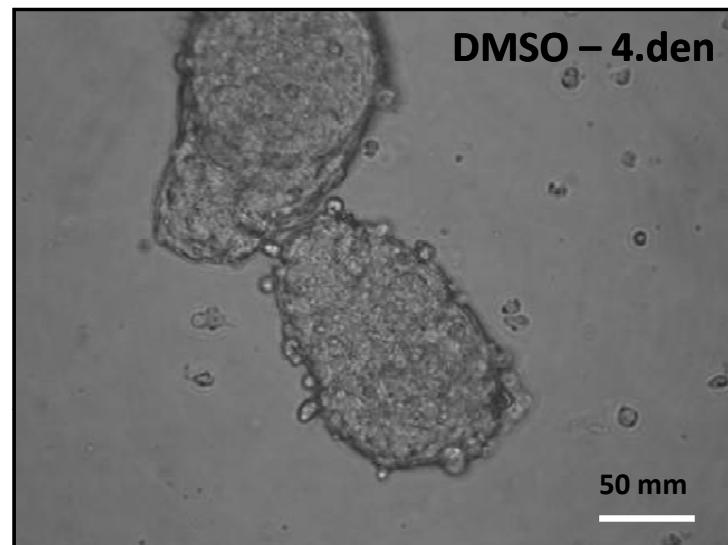
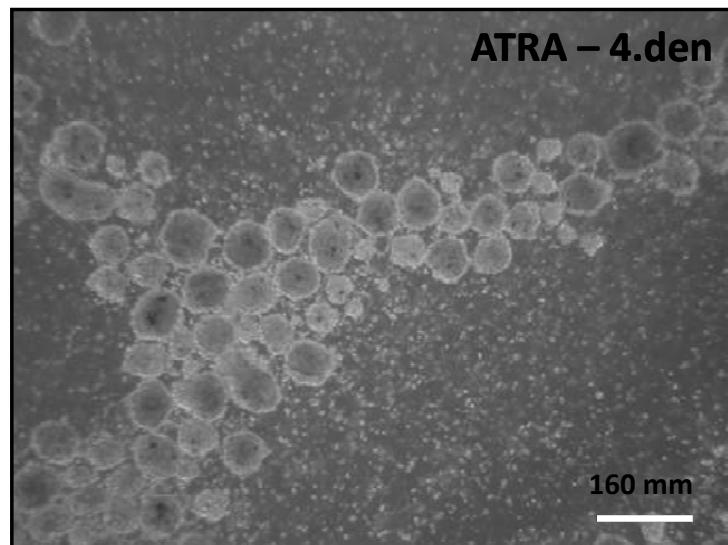
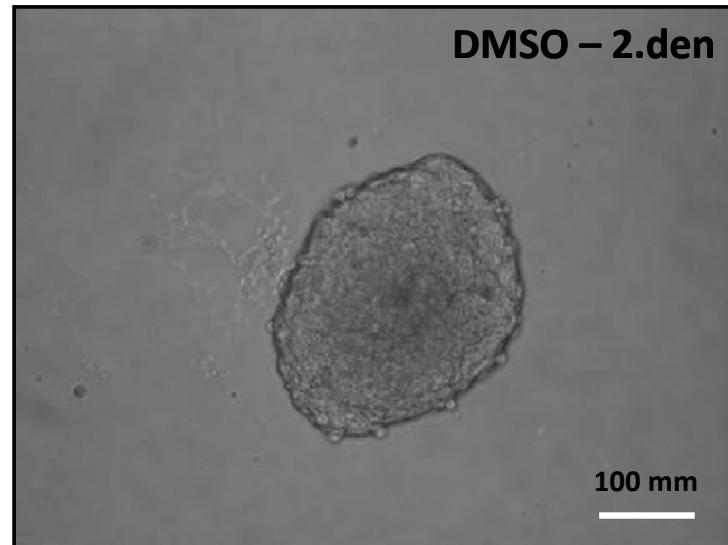
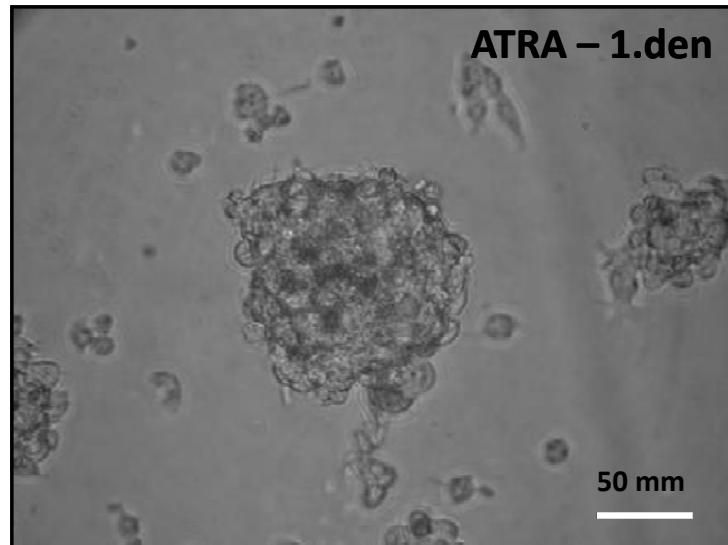
Mesodermální diferenciace buněk P19:

Induktor: 0,8% DMSO

Marker: myosin II

Detekce: anti-skeletal myosin, SwAM-FITC

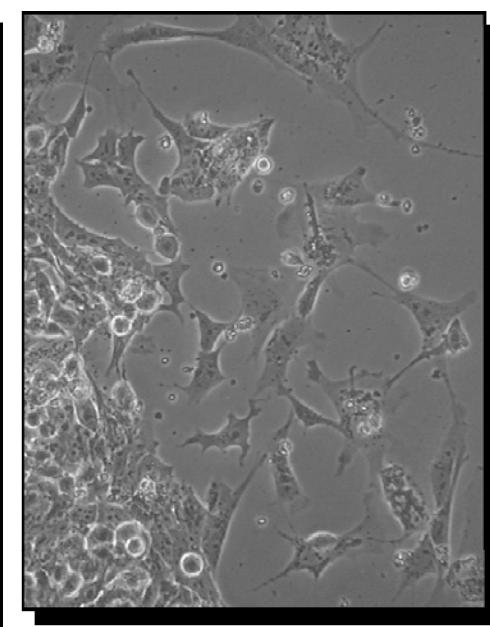
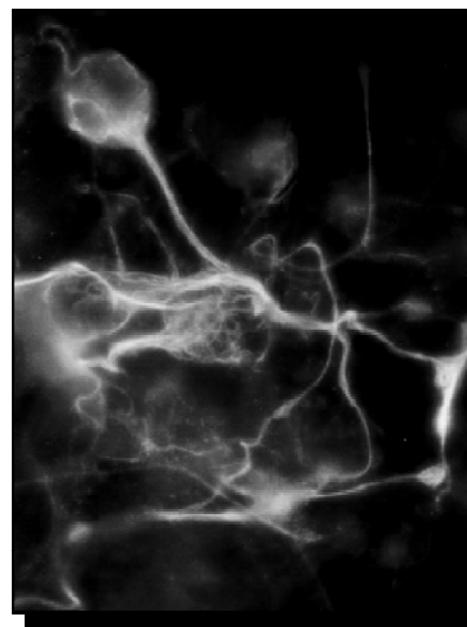
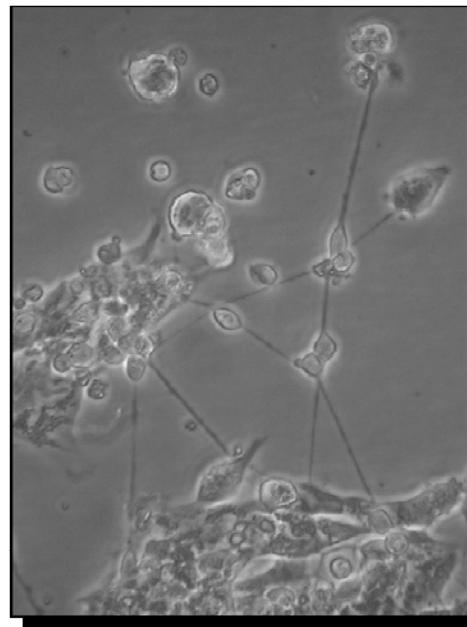

Neuronální diferenciace buněk P19:

Induktor: 1mM kyselina *all-trans* retinová (ATRA)

Marker: neurofilamin

Detekce: anti-neurofilament 160, SwAM-FITC

Praktické využití indukované diferenciace:

- základní výzkum
- diferenciační terapie v onkologii
 - hematologické malignity (APL, AML)
 - vybrané typy solidních nádorů (neuroblastom)
- diferenciační terapie v dermatologii
 - akné
- příprava buněčných derivátů *in vitro*

Retinoidy jako induktory diferenciace v klinické praxi:

Roaccutane

(isotretinoin, 13-cis-RA)

- akné, neuroblastom

Vesanoid

(tretinoin, all-trans-RA)

- akutní leukemie

COMBAT

léčba solidních nádorů (meduloblastom , neuroblastom, sarkomy...)

celecoxib	inhibitor cyclooxygenázy	antiangiogenní účinek
etoposid	inhibitor topomerázy II	zástava b. cyklu
temozolomid	alkylační činidlo	apoptóza
kys. retinová	diferenciační činidlo	diferenciace/apoptóza

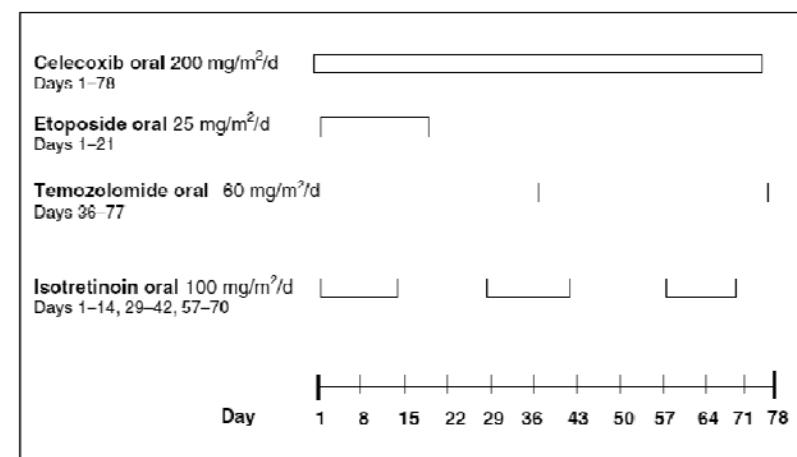

Fig. 1. Combined oral maintenance biodifferentiating and antiangiogenic therapy (COMBAT) – treatment plan.

ONKOLOGIE

Original Article · Originalarbeit

Oncologie 2006;29:308–313

Published online: June 9, 2006

Combined Biodifferentiating and Antiangiogenic Oral Metronomic Therapy is Feasible and Effective in Relapsed Solid Tumors in Children: Single-Center Pilot Study

Jaroslav Sterba^a Dalibor Valík^b Peter Mudry^a Tomáš Kepák^a Zdeněk Pavelka^a
Viera Bajčiová^a Karel Zitterbart^a Vera Kadlecová^a Pavel Mazanek^a

^aDepartment of Pediatric Oncology, University Hospital Brno,

^bDepartment of Laboratory Medicine, Masaryk Memorial Cancer Institute, Brno, Czech Republic

